

K.br.240/11

U IME CRNE GORE

VIŠI SUD U PODGORICI, kao prvostepeni krivični, u vijeću sastavljenom od sudije Vesne Moštrokol kao predsjednika vijeća, i sudija Dragović Dejana i Božović Nataše kao članova vijeća, uz učešće Radmila Filipović kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv G. A. iz U., koju brani D. T., advokat iz P., zbog krivičnog djela teško ubistvo iz čl.144 st.1 tač.1 Krivičnog zakonika i krivičnog djela nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz čl.403 st.1 Krivičnog zakonika, po optužnici Višeg državnog tužioca u Podgorici Kt.br.183/08 od 08.11.2008.godine, koju je na glavnom pretresu zastupala Jovanović Maja, zamjenik VDT-a u Podgorici, nakon održanog usmenog, glavnog i javnog pretresa, započetog 23.10.2013.godine, završenog 22.01.2014.godine, u prisustvu zastupnika optužbe, optužene, njenog branioca i predstavnika oštećene porodice Š. R., nakon tajnog vijećanja i glasanja, donio je 03.02.2014.godine i istog dana javno objavio

P R E S U D U

Optužena:

G. A. zv. S., od oca M. V., i majke D., rođene K., rođena ... u P., sa prebivalištem u U., ul ..., državljanka C. G., privatnik, udovica, majka jednog djeteta, završila srednju školu, srednjeg imovnog stanja, neosudjivana, u pritvoru od 10.08.2008.godine.

K r i v a j e

Zato što je:

U noći 09.08.2008.godine, oko 23,00 h, u U., ul ..., lišila života svog svekra-oštećenog G. Lj., na način što je u dvorišnom dijelu porodičine kuće G., kod kapije, iz revolvera marke "K.", model "D. s.", kalibra 32 mm, fabričnog broja ..., koji je suprotno čl.15 Zakona o oružju neovlašćeno i bez odobrenja nadležnog organa držala u svom stanu, u periodu od 1988 do 09.08.2008.godine, ispalila jedan metak u glavu oštećenog, nanoseći mu povrede od kojih je uslijed razorenja za život važnih moždanih centara nastupila smrt oštećenog G. Lj..

-čime je izvršila krivično djelo ubistvo iz čl.143 Krivičnog zakonika i krivično djelo nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz čl.403 st.1 Krivičnog zakonika.

Pa joj sud, primjenom citiranih zakonskih odredbi, te odredbi čl.4, 5, 15, 32, 36, 42, a u odnosu na krivično djelo nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivih materija iz čl.403 st.1. Krivičnog zakonika i primjenom odredbi čl.45 i 46 Krivičnog zakonika, te odredbi čl.48 st.1 Krivičnog zakonika, prethodno utvrđuje:

- za krivično djelo ubistvo iz čl.143 Krivičnog zakonika, kaznu zatvora u trajanju od 10 (deset) godina,
- za krivično djelo nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivih materija iz čl.403 st.1. Krivičnog zakonika, kaznu zatvora u trajanju od 2 (dva) mjeseca.

Pa sud optuženu, primjenom citiranih zakonskih odredbi, te odrebi čl.48 st.2 tač.2 i čl.51 Krivičnog zakonika, te odrebi čl.226, 229 i 374 Zakonika o krivičnom postupku

O S U Đ U J E

Na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 10 (deset) godina i 1 (jedan) mjesec, u koju kaznu će se uračunati i vrijeme provedeno u pritvoru od 10.08.2008.godine, pa nadalje.

Shodno odrebi čl 66 i 75 Krivičnog zakonika, izriče se:

MJERA BAZBJEDNOSTI

ODUZIMANJE PREDMETA

Od optužene G. A. oduzima se revolver marke "K.", model "D. s.", kalibra 32 mm, fabrički broj

Obavezuje se oputužena da na ime troškova krivičnog postupka, Budžetu Crne Gore, uplati novčani iznos od 4.171,51€ (četiri hiljadestosetjedan euro i pedesetjedan cent), a na ime paušala iznos od 200 (dvjesti) eura, sve u roku 15 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

Optužnicom Višeg Državnog tužilaštva u Podgorici Kt.br.183/08 od 08.11.2008.godine, optuženoj G. A. stavljeno je na teret da je izvršila krivično djelo teško ubistvo iz člana 144. st.1 tač.1 Krivičnog zakonika (KZ-a) i krivično djelo nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz člana 403 st.1 Krivičnog zakonika. Zastupnik optužnice je do kraja glavnog pretresa ostao pri podignutoj optužnici, pa je nalazeći dokazanim da je optužena izvršila krivična djela koja su joj stavljena na teret, predložio sudu da je oglasi krivom i kazni po zakonu.

Predstavnik oštećene porodice Š. R. se pridružila krivičnom gonjenju optužene, a u odnosu na imovinsko pravni zahtjev izjavila je da će isti ostvariti u parnici.

Optužena G. A. u odbrani je navela da se pet godina zabavljala sa svojim sadašnjim mužem nakon čega je došlo do braka. Njeni roditelji joj nikada nisu prebacivali zbog toga što je on albanac, niti je ona mogla očekivati da će njoj njegovi roditelji oko slične stvari prebacivati, a sve poznajući svog muža M., za koga je navela da je bio divan muž, koga je mnogo voljela. Nakon vjenčanja, ona i muž M. su se dogovorili da M. roditelji žive u zapadnom dijelu kuće, a ona i njen muž u istočnom dijelu kuće. Poslije nekih mjesec dana, kada su se ona i njen muž M. vratili sa bračnog putovanja, zatekli su njenog svekra i svekrvu u dijelu kuće gdje su živjeli ona i M.. Takvo stanje je trajalo godinu i po do dvije godine. Ubrzo nakon udaje osjetila je netrpeljivost od strane roditelja njenog muža, a naročito svekra. U takvim okolnostima su ona i njen muž boravili po nekoliko dana kod njenih, a po nekoliko dana u svojoj kući. Takva situacija je trajala sve dok im se rodio sin G. (1986. godine) pa i kasnije. Išla je i kod psihijatra, koliko se sjeća radilo se o doktoru M., u B. bolnici, koji je tom prilikom rekao njenom mužu da ako nešto ne preduzme da će ona završiti u Dobroti. Nakon što se vratila kući, nije zatekla svekra i svekrvu. Nije znala šta je njen muž uradio da do toga dodje, ali svekar i svekrva su nastavili da žive u svojoj kući, koja nije bila završena, već je bila osposobljena samo jedna soba. Njen svekar bi ponekad nazvao "dobar dan", a svekrva je nastavila da ih posjećuje. M. je bio na distanci sa svojim ocem. Nakon što je njena zaova sa porodicom otišla da živi u P., svekar i svekrva prelaze da žive u kuću njene zaove. Nakon odlaska svekra i svekrve, brak izmedju nje i njenog muža M. "cvjeta". Ona je u periodu od maja do oktobra svaki dan bila u radnji od 9 do 24 sata. Prije četiri godine, kada je njena svekrva doživjela moždani udar, nagovarala je svoga muža da završe kuću njegovim roditeljima zajedno sa njenom zaovom. Dogovorili su se i krenuli sa radovima. U tim radovima ona je pomagala radnicima, spremala hranu i radila kako bi se sve to završilo. Nakon što je njena svekrva izašla iz bolnice, pazila ju je zajedno sa ženom koju su plaćali. Optužena je istakla da je njena svekrva bila dobra prema njoj i navela je da je pomagala svekru u kući. Medutim, poslije svekrvine smrti, odnos svekrvov prema njima prelazi u otvorenu mržnju. Dalje je navela, da je mjesec dana nakon smrti svekrve, svekar pitao hoće li mu spremiti večeru jer mu dolaze gosti. Ona je pristala, da bi kasnije vidjela da su došli "neki Poljaci" i ona im je pomagala u sporazumijevanju. Tom prilikom ih je pitala koliko poznaju njenog svekra, a oni su odgovorili da su se upoznali tog dana. Bilo joj je neshvatljivo kako njen svekar može da poziva ljude na ručak koje je tog dana upoznao u radnji. Ovakve situacije su se ponavljale najmanje desetak puta i uviyek su to bili ljudi koje je tog dana njen svekar upoznao u radnji. Jednog dana na terasi ispred dijela kuće u kojoj je svekar živio, vidjela je ženu, njenih godina. Kako je navela, to je bila ukrajinka koju je svekar upoznao u radnji i odmah ju je doveo kući. Nakon što je njihov sin G. otišao u inostranstvo suprug joj je rekao da prestane sa daljim pomaganjem njegovom ocu, kada je došla ukrajinka. M. je bio sve nervozniji zbog priča koje su kružile, a koje su se odnosile na njegovog oca, a pričalo se da ide sa ženama u blizini šume i po gradu. Jedne prilike, kada je M. naišao kolima, ukrajinki je rekao da ne želi da je vidi kod njihove kuće. Njen svekar, koji je u tom trenutku prišao, je počeo da se smije, a ukrajinka se nakon toga nije više pojavljivala. Poslije toga su čuli da njen svekar traži domaćicu za kuću, pa se i ona uključila se i našla jednu ženu. Medutim, njoj je ta žena, koju je ona htjela da uputi kod svekra kako bi se dogovorila sa njim za posao, rekla da njen svekar ne traži domaćicu već "ženu za krevet". Prije tri mjeseca, pojavila se nova žena koju je u kući njenog svekra posjećivala neka druga žena, stara nekih tridesetak godina sa troje djece. Od tada, kako ona navodi, situacija postaje nepodnošljiva, nalazi smeće po stepeništu, djeca galame i njoj sve to počinje da smeta. Jednom je ispred svojih vrata, u jutarnjim časovima, našla kese sa otpoljenim mesom i ribom i shvatila da je u stvari njen svekar isključio zamrzivač i sve naprijed navedeno donio njoj ispred vrata, što je pokazala mužu koji je sve to odnio u smeće, samo kako ne bi došlo do svadje. Jedan dan, sjeća se da je to bilo devetog avgusta, jer su tog dana došli njen zet i sestra iz P., dogovorila se i otišla je sa sestrom da prošeta. Kada se vratila kući, odlučila je da zalije cvijeće koje joj je venulo, ali nije mogla, jer su "ta žena" i djeca bila stalno na terasi njenog svekra, a i nestajala je voda. Oko 18 časova uzela je da opere terasu i zalije svijeće, a oko 19 časova zvao ju je njen suprug. Poslije toga, na svekrovu terasu, dolaze "te žene" sa djecom i opet je nastala galama, djeca su prosula koka kolu po stepenicama, pa je pozvala stariju ženu-M., jer je samo njoj znala ime, sa kojom je izašla i "ona" mladja žena kojoj je rekla da uzme i opere to. Ta mladja žena podigla je nogu i istom bacila krilo od kapije, koje nije bilo fiksirano i stajalo je izmedju njihovih

terasa, koje je palo na nju i udarilo je po desnoj podlaktici. Nakon toga se ona sklonila, dok je ova mladja žena nastavila da je psuje i više govoreći "M., M. ova oče da mi tuče djecu" i uspjeva da je dohvati po podlaktici lijeve ruke, govoreći "platićeš ti meni, meni su braća policajci", nakon čega je ušla u kuću. Pozvala je telefonom svog brata, koji joj je rekao da se smiri i predložio joj da pokuša da riješi problem, rekavši joj "pravite novu kapiju". Kako na terasi njenog svekra nije prestajala galama, pozvala je bivšu koleginicu kako bi od nje zatražila savjet šta da uradi, a zatim i dežurnu službu policije, insistirajući da neko dodje. Nakon što je stigao njen svekar, došla su dva policajca i turistička inspekcija, a čula je kako žene počinju da viču na policiju, međutim ne zna šta su govorile. Nakon nekog vremena službenici policije i turističke inspekcije su otišli, pa je odlučila da izadje iz kuće i zovne svekra, koji joj je na to rekao "ma ko si ti, šta ja sa tobom imam da pričam", dok su one žene nastavile da je psuju, a mladja žena joj je rekla "ja sam albanka a ti si samo albanska kurva". Kada je to čuo njen svekar, počeo je da se smije, a ona je ušla u kuću, natočila sebi jedan viski, uhvatila se za glavu i počela da razmišlja šta da radi. Onda je čula kako je kapija zalupila i shvatila da je svekar otišao vjerovatno da zatvori radnju, a to je bilo negdje oko 11,00 časova uveče. Dok je sjedila u dnevnoj sobi, muž ju je nazvao na telefon, ona mu je samo rekla "ljubim te" i prekinula vezu, kako on ne bi čuo šta se dešava na terasi. Nakon toga, čula je zvuk motora i shvatila da se njen svekar vraća kući, a vidjela je da su one dvije žene na terasi, naslonjene na ogradu, i iste su je psovale i "pokazivale srednji prst", nakon čega je otvorila jednu fioku od komode, uzela pištolj i izašla. Dalje je navela, kako zapravo ni ne zna kako se spustila dolje do kapije, ali uglavnom došla je dolje, dok joj je odzvanjao u glavi smijeh njenog svekra, ali ne zna da li se on tada smijao ili se ona sjećala nekog njegovog ranijeg smijeha. Kada se spustila dolje, pucala je i onda se vratila gore. Kada je vidjela da njen svekar ne dolazi gore i čula kako one žene viču "milicija, milicija", shvatila je da treba da zove policiju, pa je pištolj spustila na jednu komodu u hodniku, nakon čega je ušla u dnevnu sobu i zvala policiju. Ne zna da li je tom prilikom rekla dežurnom policajcu šta se desilo, ali zna da mu je rekla da odmah dodju kod njih kući. Policija je brzo stigla a zatekli su je da sjedi na terasi, obučenu u pidžami, pa ih je zamolila da se presvuče. Ne zna šta se dešavalo dolje kod kapije, gdje inače nema osvjetljenja, jer ima kokošije sljepilo i nikada do te kapije ne ide bez baterije, ali kako je tamo došla ne zna. Ne sjeća se da li je ubila svog svekra i ne sjeća se pucnja, ali se sjeća da je spustila pištolj na komodi i osjetila miris baruta. Predmetni pištolj je, prije dvadeset godina, njoj i suprugu poklonio njen otac, a on ga je dobio od svog prijatelja, koji je svojevremeno bio načelnik policije C. G.. Za taj pištolj, ona nema nikakve papire, a da je pištolj stajao na uobičajnom mjestu, od ovog se ništa ne bi desilo. Međutim, kako su se zadnjih nekoliko dana pojavili lopovi koji su pokrali njihove prve komšije, odlučila je da pištolj spusti u dnevnu sobu. Izjavila je da joj je žao što je oduzela ljudski život i da nikada nije dolazila na ideju da naudi svekru, i ako je teško podnosila stanje u njegovoj kući koje je bilo nepodnošljivo, priznajući izvršenje krivičnog djela, ali ne na način kako joj se stavlja na teret optužnicom. Broj telefona koji je tada koristila je Dodala je da je 23 godine trpjela negativno ponašanje od strane njenog svekra, i isto je bilo podnošljivo dok je svekra bila živa. Odnos izmedju nje i svekrve bio je pun medjusobnog poštovanja, dok je svekar mrzio od samog ulaska u tu porodicu što je pokazivao na razne načine, npr. ona bi krenula kući sa kesama punim hrane, a svekar bi ušao prije nje i zaključavao kapiju; prvih nekoliko godina braka nju i M. nikad nijesu pozvali na ručak, a takvih situacija je bilo mnogo, a stanje se pogoršalo nakon smrti svekrve. Jednom im se ukazala prilika za kupovinu poslovnog prostora u centru, ali im je nedostajalo 3000 DM, pa kako je njen suprug bio odsutan, otišla je kod svekra i zatražila pozajmicu, ali joj je on novac nevoljno dao pa ga je vratila istog dana, nakon što joj je njen otac donio 3000 maraka, koje je pozajmio od nekog svog prijatelja, i to je bilo jedini put kada je ona bilo šta zatražila od svekra. Dalje je navela, da je posebno pogodilo što je njena zaova rekla da je ona ovo uradila iz koristoljublja, što nije tačno.

Objašnjavajući okolnosti pod kojima se desio kritični dogadjaj, optužena je navela da ne zna ni sama šta se sve desilo, ali jednostavno se "čaša prelila". O svojim problemima u kući, tokom 23 godine braka, nije govorila nikome, a iz razloga da njeni roditelji ne bi zamrzjeli M., zbog koga je sve to trpjela, ali je ipak mali dio svega ispričala komšinicu koja je živjela u blizini njihove kuće. Predmetni pištolj se u njihovoju kući nalazio poslednjih 20 godina i bila ga je sakrila i od sebe i od djeteta. Mjesec dana prije ovog dogadjaja, neko je "provalio" u kuću

njihovog komšije, a M. joj je rekao da je već nekoliko puta taj isti čovjek opljačkan, te da je vidio kako je neko sa njihove terase pobegao, i to preko kapije komšinice, kod koje je takodje izvršena pljačka, pa je zaključila da je najbolje da nadje predmetni pištolj, u slučaju da neko krene da ih opljačka. Kada ga je našla pokazala ga je M. i rekla da se u istom nalaze dva metka. Dok joj je svekrva bila živa, pokojni G. Lj. govorio je da će da proda zlatarsku radnju, ali je njena svekrva to spriječila, a o tim stvarima, sa njenim svekrvom, mogla je da razgovara samo njegova kćerka, jer sa njenim suprugom-M., pokojni Lj. nije imao dobre odnose. Kritične večeri je pila viski, ali ne zna koliko je popila i ne sjeća se da li je pila nakon ispaljivanja hica.

Branilac optužene, u završnoj riječi, je u bitnom naveo da optužena, nakon vjenčanja, nije bila u potpunosti prihvaćena od strane porodice svog supruga, a isto je bilo praćeno nerazumijevanjem i netrpeljivosti, posebno od strane njenog pokojnog svekra, a što je, kako su godine prolazile, dobijalo na svom intezitetu i dubini, što je na kraju eskaliralo jednim nesrećnim dogadjajem, da analizom izvedenih dokaza ne stoje navodi optužnice da je optužena izvršila krivično djelo teško ubistvo na podmukao način, jer zastupnik optužnice, tokom postupka, nije pružio dokaze koji bi potvrdili postojanje objektivnih i subjektivnih elemenata, koji moraju biti kumulativno ispunjeni, da bi se ovo djelo kvalifikovalo kao teško ubistvo na podmukao način, te da sama činjenica, pod pretpostavkom da je tačna, da je optužena čekala u mraku svog svekra da bi ga usmrtila, sama po sebi ne znači da se radi o ovom krivičnom djelu, posebno što ne postoji ni jedan jedini dokaz da je optužena svog pokojnog svekra čekala u zasjedi. Po mišljenju odbrane, u konkretnom slučaju, radi se o ubistvu na mah iz čl.145 KZ-a, jer je kod optužene postojala bitno smanjena uračunljivost, kao rezultat dugogodišnjeg psihičkog zlostavljanja optužene od strane njenog svekra, a radi se o kumuliranom stresu koji je u datom momentu "eksplodirao pucanjem" i na taj način, bez obzira na protek vremena, optužena je izvršila krivično djelo ubistvo na mah. Na kraju je naveo, da bez obzira na dilemu suda da li će prihvatiti obično ubistvo ili ubistvo na mah, na strani optužene postoje olakšavajuće okolnosti, koje imaju karakter osobitih, koje sud treba da cijeni prilikom izricanja kazne.

Optužena je u potpunosti prihvatile završnu riječ svog branioca.

U dokaznom postupku sud je proveo sledeće dokaze: saslušao ovlašćenog predstavnika oštećene porodice-svjedoka Š. R., svjedoke Đ. B. i M. V.; na saglasan predlog stranaka pročitao iskaze svjedoka B.- P. V., Š. M. i D. M.; pročitao zapisnik o uvidjaju istražnog sudije Višeg suda u Podgorici Kri.br.686/08 od 11.08.2008.godine; izvršio uvid u fotoelaborat MUP-a RCG CB Ulcinj od 08.08.2008.godine; izvršio uvid u skicu lica mjesta; pročitao izvještaj ljekara JZU Dom zdravlja Ulcinj, broj protokola 7374, na ime G. Lj.; pročitao ljekarski izvještaj o smrti JZU Dom zdravlja Ulcinj na ime pokojnog G. Lj. od 09.08.2008.godine; na saglasan predlog stranaka pročitao obduktioni zapisnik S.br. 153/08 od 11.08.2008.godine i izjašnjenje vještaka medicinske struke dr. D. Č. sa glavnih pretresa od 24.11.2010.godine i 20.03.2013.godine; nalaz i mišljenje istog vještaka Ki.br.170/08 od 01.11.2008.godine, izvještaj o balističkom vještačenju broj 2011/08 i izjašnjenje vještaka balističke struke B. B. sa glavnih pretresa od 24.11.2010.godine i 20.03.3013.godine i izještaj o trasološkom vještačenju broj 2012/08 i izjašnjenje vještaka trasologa K. D. sa glavnog pretresa od 20.03.2013.godine; pročitao izvještaj Kliničkog centra CG o analizi urina i krvi broj 1291 od 11.08.2008 godine; shodno odredbi čl. 356 st.1 tač.1 ZKP-a pročitao iskaz svjedoka, sada pok. M. V. sa glavnih pretresa od 23.12.2009. godine i 10.11.2010. godine; izvršio uvid u medicinsku dokumentaciju na ime optužene G. A.; na saglasan predlog stranaka pročitao nalaz i mišljenje komisije vještaka neuropsihijatra dr.M. S., psihijatra dr.G. Ž. i psihologa B. S.-I. od 31.03.2010.godine i izjašnjenje predstavnika komisije dr.G. Ž. sa glavnih pretresa od 12.05.2010.godine, 15.02.2011.godine i 03.07.2013.godine i nalaz i mišljenje komisije vještaka neuropsihijatra K. R. i K. B. i psihologa S. D. od 28.06.2010.godine, dopunu istog od 29.11.2011.godine i izjašnjenje predstavnika komisije dr.K. R. sa glavnih pretresa od 10.11.2010.godine, 05.02.2011.godine i 03.07.2013.godine; izvršio uvid u zdravstveni karton ZIKS-a na ime optužene; na saglasan predlog stranaka pročitao dopunski nalaz i mišljenje sudskega vještaka dr.G. Ž. i dr.K. R. sa glavnog pretresa od 03.07.2013.godine; pročitao dopis mobilnog operatera P. br. 0801-4821 od 14.11.2009.godine; na saglasan

predlog stranaka pročitao nalaz i mišljenje vještaka elektronike i telekomunikacija V. Ž. i njegovo izjašnjenje sa glavnog pretresa od 24.02.2010.godine; pročitao službenu zabilješku Uprave policije-Ispostava Ulcinj, Ku.br.147/08 od 10.08.2008.godine, sačinjenu od strane policijskog službenika R. S.; pročitao službenu zabilješku Uprave policije-Ispostava Ulcinj sačinjenu od strane službenika policije P. M. i R. B.; pročitao službenu zabilješku Uprave policije Ispostava Ulcinj sačinjenu od strane službenika policije P. N., P. M. i E. E.; pročitao službenu zabilješku Uprave policije-Ispostava Ulcinj sačinjena od strane službenika policije Ć. Z.; pročitao nalaz i mišljenje sudskega vještaka neuropsihijatra dr.M. S. od 17.10.2013.godine; saslušao svjedoka G. G.; pročitao nalaz i mišljenje vještaka oftamologa dr.M. B. od 21.11.2013.godine i saslušao vještaka na glavnom pretresu od 27.11.2013.godine i pročitao izvod iz kaznene evidencije na ime optužene G. A. Uprave policije CB Podgorica od 25.09.2013.godine.

Predstavnik oštećene porodice Š. R., je u svom svjedočkom iskazu u bitnom navela da u vrijeme predmetnog dogadjaja nije bila u U., ali je pojasnila neke stvari vezane za odnose unutar porodice, a koji se tiču njenih roditelja, brata M. i njene snahe A.. Dok su se M. i S. zabavljali, ona i njeni roditelji su se trudili da srede dio kuće u kojoj će živjeti, i sve su to radili po nalogu njenog oca. Nakon što su se vjenčali živjeli su kratko vrijeme sa njenim i M. roditeljima, a poslije toga njihovi roditelji odlaze da žive u njenu kuću u U.. Nadalje je navela kako je vrlo rano primjetila da njena snaha A. nema baš dobar odnos sa njenim i M. roditeljima, jer nije željela da oni budu u njenoj blizini. Kada joj se razboljela majka ona i otac su predložili da se završi dio kuće u kojoj bi oni živjeli, jer je stanje njihove majke bilo sve lošije, što je njen brat M. prihvatio, pa se krenulo sa radovima. Njeni roditelji nijesu bili na teret A., a i nijesu imali kontakte sa njom osim nekoliko puta godišnje kada bi ih ona pozvala. Njen otac (oštećeni) je sam radio u zlatarskoj radnji a M. je radio u svojoj zlatarskoj radnji koju je iznajmio, da bi je u februaru 2008.godine pozvao otac i saopštio joj da će proda svoju zlatarsku radnju. Kada je njena snaha A. saznala za to, nazvala je telefonom njenu čerku koja je udata i živi u U., i rekla joj da dodje da vidi svoga djedu poslednji put, jer namjerava da ga ubije, pa kada je ova pitala "šta to pričaš", A. je odgovorila da ima dva metka i da ju je briga što će ići u zatvor, jer joj je samo stalo da spasi svog muža, a njenoj čerki u P. stigla poruka od A. sa sadržajem "poruči mami ili ja ili ona iz ove kuće", misleći na ženu koju je njen pok. otac angažovao kao spremičicu. Kako je Lj. je već bio uzeo kaparu od nekog čovjeka koji je bio zainteresovan za kupovinu radnje, M. je razgovarao sa tim čovjekom, jer mu nije bilo svejedno što se radnja prodaje, pa mu je ovaj rekao da mu nije problem da odustane od te kupovine, ako mu se vrati kapara, što je M. i imao namjeru, kada proda poslovni prostor koji je imao u U., ali u tome nije uspio. Poznato joj je da je njen otac angažovao ženu za kućne poslove, i od te žene je saznala da joj je njena snaha ubila oca u dvorištu kuće. Smatra da je njena snaha A. počinila ubistvo iz koristoljublja, da se udala za M. samo zbog bogastva, i da je ubila Lj. zbog radnje koju je prodao. Snaha joj je poticala iz normalne porodice, koja je uvijek normalno dočekivala, ali nijesu bili bogati, a i S. je uvijek lijepo znala dočekati. Nakon smrti njenog oca, niko od A. porodice nije izjavio saučešće, samo je A. snaha bila za vrijeme sahrane i pomagala oko kuvanja kafe, a preko nje je A. brat poručio da ga je stid što nije došao, ali da nije bio siguran kako bi u takvoj situaciji odreagovala. Iza smrti svoje majke prihvatile se nasljedstva i istovremeno navela da je njen otac bio čestit i pošten čovjek, dobar domaćin i sve je stvorio M. i S., a nasljedstva se prihvatile da ne bi njen otac taj dio prodao ili poklonio nekome, što je uradila zbog M.. Otac joj je rekao da će joj ostaviti kuću, da će radnju da proda, a apartmane će zadržati za sebe. Čerka joj se udala sa 16 godina, što ni jedan roditelj ne može da odobri, tako da je najmanje bilo bitno da li se udala za Crnogorcu ili ne, već su tu bile bitne godine njene kćerke, pa sa tih razloga nisu prisustvovali svadbi, jer su mislili da će poljuljati njenu odluku da se uđa i da će se predomisliti, u čemu nijesu uspjeli.

Svjedok Dj. B. je u svom svjedočkom iskazu u bitnom navela da su u kući njenih roditelja, kada su oni otišli u P., živjeli njeni baba i djed po majci, a kasnije su se preselili u svoju kuću u kojoj su u jednom dijelu živjeli ujak M., njena ujna A. i njihov sin G., a u drugom baba i djed, a nakon babine smrti njen djeda Lj. je angažovao jednu ukrajinku za kućne poslove. U februaru 2008.godine pok. Lj. je prodao svoju zlatarsku radnju, a kada je njena ujna S. saznala za to, poslala joj je poruku, da dodje kako bi se pozdravila sa svojim djedom i da ga vidi

poslednji put, jer će ga ona ubiti, da ima dva spremljena metka u cijevi i da ako jednim promaši, drugi neće, ali da je šteta i žalosno i jedan metak potrošiti na njenog djeda. Kad je joj rekla da joj nije problem ako bude u zatvoru, samo joj je bitno da joj neko donese puno knjiga, jer je voljela da čita, što je bio razlog da prestane da ide kod ujne i ujaka, jer ju je postupak ujne S. mnogo povrijedio, mada nije vjerovala da bi njeni ujna to zaista i uradila. Bila je upoznata da je njen djed angažovao neku ženu iz Albanije kao spremičicu, ali je nije poznavala samo se sa njom čula onog dana kada se desilo ubistvo njenog djeđe. Ta žena je prvo razgovarala sa njenom majkom R., nakon čega i sa njom, rekavši joj preko telefona kako je djeda ubila snaha. Koristila je mobilni telefon sa brojem ..., a S. je imala u to vrijeme broj telefona ... i sa tog broja joj je slala naprijed pomenute poruke, pa zbog svega prethodnog što je navela, misli da je ovo ubistvo počinjeno iz koristoljublja. Pojasnila je da je nju S. u februaru mjesecu prvo pozvala telefonom, a onda joj je poslala više poruka, od kojih je zapamtila jednu, "da podjem da se vidim sa djedom, jer ga više neću vidjeti, ona će ga ubiti", mada nije vjerovala da će to da uradi. Poslije toga zvala je ujaka i njih dvoje su pošli zajedno do kuće, gdje su zatekli optuženu, pa kada je rekla da ni njoj nije bilo drago što je djeda prodao radnju, reakcije njene ujne A. je bila "divlja" i tada je rekla svašta o njenom djedi Lj., da je "skot i idiot" i da će mu ona presuditi. Zbog prodaje nije bilo krivo samo M. i S., već i njoj i njenim roditeljima, pa kada je djedu pitala za razlog prodaje, on joj je drsko odgovorio "da je to njegovo, da on može sa njegovom imovinom šta hoće i da ga ne pita ništa". Dalje je navela, kako je znala da S. nije podnosila ukrajinku koja je godinu dana prije ovog dogadjaja radila kod njenog djeda, a to je saznalalično od S.. Nakon odlaska ukrajinke iz kuće njenog djeda, S. je bila ta koja mu je pomagala oko kućnih poslova, ali je ručak koji je njeni ujna kuvala, djed Lj. je stalno vraćao, što je S. uvrijedilo, zbog čega je otišla kod djeda i pitala zbog čega radi sve to, a on joj odgovorio da ne želi ništa od njih, i da se može sam snaći. Od ujaka i ujne je saznala da je djed Lj. angažovao drugu ženu da mu pomaže u kući, a jednom kada se vratila sa plaže sestra joj je pokazala poruku od S. sa sadržajem "ili ona ili ja iz kuće", a pretpostavlja da se radi o ženi koja je angažovana u kući njenog djeda. Istog dana njeni majci je oko 10-11 časova uveče nazvala djedu Lj., da bi se na telefon javila žena koja pomaže u kući, i rekla joj "oca vam je ubila snaha". Njeni roditelji nikada nije bio nacionalista i nije mu smetalo što se M. oženio S., jer su u njihovoj porodici česti mješoviti brakovi. Pok. Lj. je smetalo ponašanje M. i A., pa je on prestao da komunicira sa njima jer je to bio njegov način izražavanja nezadovoljstva. Na kraju je dodala da joj je suprug pravoslavne vjeroispovijesti, ali roditelji nisu prisustvovali vjenčanju, jer se udala na nepunih 17 godina, a počeli su da komuniciraju putem telefona, nakon porodjaja i nikada joj nisu došli na slavu. Njoj lično je uvijek bilo lijepo kada je dolazila kod M. i S., koja je bila pažljiva prema njoj.

Svjedok Š. M. je u svom svjedočkom iskazu u bitnom navela da je sa ujnom A. i ujakom M. imala lijep odnos, da je A. prema njoj, njenoj majki i sestri uvijek bila dobra i uvijek ih je lijepo znala dočekati. Međutim, ono što je primjećivala, jeste da postoji netreperljivost u odnosu između njene ujne prema djedu i babi, ali to je više bio problem u verbalnoj komunikaciji, mada je u suštini imala normalan odnos sa njima, te kada je njeni baba bila bolesna, A. je bila najviše pored nje. Dana kada se predmetni dogadjaj desio, oko 6 sati popodne, ona je dobila poruku na telefon, koja je glasila : «Poruči mami ili ona ili ja», pri čemu je A. mislila na Albanku koja je bila kod djede kući, a poruka je bila poslata sa telefona njene ujne. Nedelju ili dvije prije ovoga, njena sestra B. joj je kazala da je ujna rekla da će da ubije djedu, pa je ona je pozvala ujnu-optuženu, i pitala je u vezi priče koju joj je prethodno saopštila B., a ujna je bila nervozna i rekla joj «ja ću to uraditi», i da će to uraditi upravo zbog G.. U tom trenutku je mislila, da je njena ujna pomenute riječi izgovorila u trenutku bijesa i da će je to proći, jer se u takvim trenucima dešava da svako kaže "ubiću ovoga, ubiću onoga", a da ne misli tako, te da njena ujna, kada je izgovorila ove riječi, to stvarno nije mislila. Čula je da je kod njenog djeda Albanka i misli da je to njenoj ujni smetalo. Sat ili dva nakon što je dobila prethodno pomenutu poruku, pokazala ju je majki, rekavši joj da nazove S., ali je bilo kasno, jer se sve ovo već desilo. Njeni roditelji nisu bio nacionalisti i nikoga nije maltretirao, da se ranije zabavljala sa mladićem muslimanske vjeroispovijesti, a da su njeni pokojni djed i roditelji bili protiv zbog toga što je ovaj mladić bio kriminalac a ne zbog toga što je bio Musliman. Poruka koju je ona dobila i u kojoj je pisalo "poruči mami ili ona ili ja iz ove kuće" odnosilo se na albanku koja je bila kod njenog djeda Lj..

Svjedok D. M. je, u svom iskazu datom pred istražnim sudijom, u bitnom navela da je radila kao kućna pomoćnica kod pok.G. Lj. i da je spavala u njegovoj kući. Dva dana prije kritičnog dogadjaja, kod nje su došle njena sestrična E. sa troje djece, a Lj. je predložio da E. sa djecom prespava u njegovoj kući. Kritičnog dana, ona se nalazila u prizemlju, a E. djeca su se igrala po terasi, kada joj je E. kazala da je došlo do prepirke izmedju nje i A., da ju je A. « davila », a da je prepirka izmedju nastala, kada su djeca prosula koka kolu po stepeništu. Jedan dio te prepirke i sama je vidjela, kada su E. i A. bile jedna pored druge ali se nisu udarale. Ona se izvinila A., a E. joj je rekla "što tražiš tu", da bi joj A. odgovorila "znaš li ti ko sam ja, ne dozvoljavam da albanska govna budu tu kod mene". E. joj je objašnjavala da je koka kola po stepeništu prosuta i uzela je da je očisti, kada je A. prišla i uhvatila E. za gušu i ošamarila je, zatim je gurnula nogom i bacila na nju neku posudu sa vodom koju je imala u ruci. Pozvala je Lj. telefonom, jer je on bio u radnju, a kada je došao kući rekla mu je da ne želi da « poginu » i pitala ga je zašto joj nije rekao da je u njegovoj kući takva situacija. On joj je odgovorio da neće biti ništa i da je zvao policajca, a onda je A. rekla da je ona zvala policiju i da će doći policija. A. je bila bijesna na nju i pitala ju je da li je zaljubljena u starca, pa joj je odgovorila : « ne u tom smislu kako ti kažeš, ali ga volim jer je dobar čovjek ». Došla su dva policajca i rekli im da se spreme i da idu sa njima, jer nemaju dozvolu za boravak, ali im je Lj. rekao da ostanu u njegovoj kući i uzeo njihove pasoše i otisao da traži dozvolu za boravak, a one su se sa djecom zaključale u kuću. Začule su galamu koja je dopirala od vani, a kada je provirila kroz odškrnutu vrata vidjela je A. koja joj je rekla da će doći policija. E. je putem telefona saznala da je A. ubila Lj. i da je uhapšena i da je došla policija. Dalje je navela da njoj Lj., dok je radila kod njega, nikada nije govorio da ima problemima sa sinom i snahom i ako ga je ona više puta pitala. Ne zna da li je te noći čula pucanj, ali čula je nešto što je možda bilo nalik na pucanj, ali je mislila da je nešto palo i slomilo se. Te noći kod A. nije vidjela nikakav pištolj.

Svjedok M. V., otac optužene je, u bitnom, naveo da kada je optužena izrazila želju da se uda, nije bilo uticaja ni sa njegove strane kao roditelja, niti uticaja od strane M. roditelja, kako ne bi došlo do braka izmedju njih dvoje. Nije se mogao sjetiti tačno koliko su se njegova kćerka i M. zabavljali prije vjenčanja, ali misli da je to trajalo 2 do 3 godine. Po njegovoj procjeni na početku njihovog braka živjeli su lijepo, ali je poslije 2-3 godine, primjetio da njegova čerka da pati, da nije zadovoljna i da je odjednom izgubila na kilaži, a i sama mu se takodje požalila, ne zna šta je tačno rekla, ali je siguran da je on odreagovao vjerovatno grubo, što ju je odbilo da se kasnije žali. Tada joj je rekao, da je sama birala svoga muža, pa sama i treba da rješava probleme ako ih ima. Na muža se nije žalila, ali se žalila na ponašanje svekra, koji ju je ignorisao, a dešavalo se kada dodje sa posla, da ga pozdravi ili mu se obrati sa pitanjem, međutim on bi je samo pogledao i prošao pored nje. Sa kćerkim svekrom kontaktirao je nekoliko puta godišnje, u slučaju slave, Božića, rođendana djece i kada bi neko bio bolestan, a radilo se o povučenom čovjeku, antipatičanom, koji nikada nije bio nasmijan, raspoložen i veseo, a za razliku od njega, svekrva njegove čerke je bila pozitivna, raspoložena i neposredna. Jednom prilikom je njegova čerka nudila svekra da nešto da pojede ili popije, na šta joj on nije odgovorio, već je samo pogledao. Nadalje je naveo, kako se njegova čerka na ponašenje svoga svekra žalila dva puta i to u prisustvu svoga supruga, kada joj je rekao « trpi dok možeš, kad ne budeš mogla vrata ove kuće su ti otvorena », a M. je prokomentarisao « Pa nismo valjda deda dotle došli ». Ni jednog trenutka nije osjetio nacionalšovinizam kod zeta i svekra njegove čerke, ali je osjećao esnafsku povezanost koja je zasigurno postojala, što kod zlatara znači da se oni medjusobno uzimaju i da se prijateljstva krunišu praktično obećanjem djeteta, tako da misli da je njegova čerka A. doživljena kao uljez prilikom udaje za M., i to od strane njenog svekra. Prije udaje njegove čerke nije poznavao ni jednog zlatara i u zlatarsku radnju je ušao par puta samo kada je trebalo da kupi neki poklon, ali nakon što se njegova čerka udala, upoznao je najmanje 20-tak zlatara sa područja čitave bivše Jugoslavije, što mu je samo potvrdjivalo da su bili jako povezani. Dalje je naveo, kako duboko žali zbog svega što se desilo i nakon ovog dogadjaja, on je otisao kod M. i pozdravio se sa njime, a kasnije kada ga je pozvao, on mu je odgovorio "pusti me sada deda", što je bio razlog zbog koga kasnije nije išao. Njegova snaha je provela tamo cijeli dan, noć i naredni dan, sve do sahrane, a i njegov unuk je bio da izjavi saučešće i na sahrani.

Svjedok M. V., brat optužene, je u svom svjedočkom iskazu u bitnom izjavio da se njegova sestra počela zabavljati sa M. 1980. godine, a vjenčali su se 1985. godine, kada je na svadbi otpjevana samo jedna pjesma na tadašnjem srpsko hrvatskom jeziku, dok su ostale bile albanske. Od samog početka njihovog braka, M. roditelji su često boravili kod S. i M., posebno njegova majka, a on je prestao da ide kod S. i M., nakon što mu je njegova sestra rekla da je V. (svekrva njegove sestre) obrisala kvaku kada je on izašao iz kuće. Za oštećenog Lj. navodi da je on znao da bude i dobar i loš, prijatan i zao, sav je bio u suprotnosti. Sve što se dešavalo njemu je njegova sestra S. pričala, a sve to je na njegovu sestru uticalo tako što je ona polako počinjala psihički da popušta, zbog čega su je vodili kod neuropsihijatra u F., a kasnije je išla i kod doktora u B.. Kada su oštećeni i njegova supruga prešli da žive u kuću njihove čerke, tada je došlo do poboljšanja odnosa i poboljšanja zdravlja njegove sestre. Istakao je da je imao dobar odnos sa svojom sestrom sa kojom je mnogo razgovarao, i on je znao da ona u sebi sakuplja gnjev, srdžbu i bijes, koji je trajao godinama. Kritičnog dana, negdje oko 4-5 sati popodne, pozvala ga je A. i rekla mu kako su u kući njenog svekra neke žene, koje viču i nazivaju je svakojakim imenima, pitavši ga šta da uradi, a on joj je savjetovao da zovne muža M.. A. nije htjela muža da uvlači u sve to, a pitala ga je za broj policije, i on joj je dao broj dežurne. Nakon nekih sat i po vremena, ona ga je ponovo pozvala, rekavši mu da je policija bila, ali da se stanje nije popravilo i da su je žene koje su se nalazile u kući njenog svekra, nazvale "Albanskem kurvom", pa je insistirao da pozove supruga i na tome se razgovor završio. Ubrzo nakon toga, zvala ga je čerka, i rekla mu da je vidjela tetku S. u kolima policije, pa je otišao u U., ali je uvidjaj već bio završen. Na lice mjesta zatekao je M. i izjavio mu saučešće i bio sa njim nekoliko sati. Naveo je da je suprugu i djecu poslao kod oštećene porodice, kako bi pomogli, ali kako nije dobio nikakav "znak" od M. porodice da može i on da dođe, nije prisustvovao sahrani.

Svjedok B.-P. V. je u bitnom navela kako poznaje optuženu dugi niz godina, jer su se njihovi očevi družili, a prije 17 godina, kada se udala, došla je da živi u kuću koja se nalazila neposredno uz kuću u kojoj je živjela optužena sa svojim suprugom, samo ih je dijelila ograda i tada su se ona i S. počele družiti. Svakodnevno su bile zajedno, a S. je bila tolerantna i dosta zatvorena osoba. Unazad dva mjeseca od ovog dogadjaja stvari su se pogoršale jer je osjećala veliku napetost, netreperljivost i nervozu zbog odnosa Lj. prema S.. Navela je nekoliko primjera koji se tiču odnosa S. i njenog svekra Lj., pa kada bi S. ponijela ručak svom svekru Lj., on bi joj rekao: « Makni mi to. Neću od tebe ništa », a dešavalo se da Lj. izvadi cvijeće koje zasadi S.. Lj. se njoj uvijek javljao kada bi je sreo, ali kada je bila sa S., on ih ne bi pozdravio i ako bi mu se obije javile. Dan prije ovog dogadjaja, sa S. je razgovarala u vezi zakazivanja ručka, jer su trebali da S. sestra i zet iz P. dodju na ručak kod njenih roditelja, pa se povodom toga, oko 17 časova, sa S. čula putem telefona, a osjetila je neki čudan ton u njenom glasu. Poslednji put su se čule telefonom oko 19.14 časova, kada ju je S. nazvala i rekla joj : "Ja više ovo ne mogu da izdržim, zvala sam policiju" i objasnila kako je bila odgurnuta tog dana od neke od žena, koje su bile kod njenog svekra Lj. u kući. Dalje navodi da je S., poslednja dva mjeseca, bila jako uznemirena zbog ponašanja Lj. prema njoj. Za Lj. je rekla, da je bio dobar komšija i da nikada nisu imali bilo kakvu prepirku sa njim. Njen muž i M. su se družili, i oni su zajedno dolazili kod S. i M. za Božić i Uskrs, i na ručak je uvijek pozivala Lj. i V., ali je to bilo u vrijeme kada nisu živjeli u istoj kući. Medutim, kada su prešli da žive u istoj kući, V. je bila bolesna i nije mogla doći, a Lj. nije dolazio.

Svjedok G. G. je izjavio da je u vrijeme kada je njegov djed stradao, bio van C. G., a svjedočio je o odnosima u porodici prije predmetnog dogadjaja, navodeći da pokojni Lj. nikada nije prihvatio optuženu, jer je bila druge vjere, da sa svojim sinom, njegovim pokojnim ocem M., nije bio u dobrim odnosima, a ni njega kao unuka nije previše volio. Njegova pokojna baba V. je bila dobra žena, koja je poštovala njegovu majku-optuženu, a njega kao unuka voljela, a da je njegova baba bila živa sve ovo se ne bi ni desilo. Misli da je čitavoj porodici, sa strane njegovog oca, smetalo to što mu je majka-optužena pravoslavne vjere, i da to jedino nije smetalo njegovom ocu, pokojnom M., te da niko iz njegove porodice ne može ništa loše da kaže o njegovoj majci, jer su svi oni ljetovali kod njih, a njegova majka je bila dobra domaćica i sve ih je dočekivala. Kada je njegova baba imala moždani udar 2004. godine, njegova majka je svakodnevno brinula o njoj, jer je baba bila nepokretna. Kad god bi njegov pokojni djed krenuo da kaže nešto o slavi i slično, a to bi se odnosilo na

optuženu, njegova pokojna baba bi ga učutkivala da ne priča gluposti, a on bi je slušao, jer je poštovao. Kršten je u Katoličkoj crkvi, što je optužena - njegova majka, prihvatile bez i jedne riječi, i sve to sama organizovala, ali na krštenju nije bio prisutan njegov djed, a dan nakon krštenja mu je rekao da nikada neće biti pravi katolik.

Iz zapisnika o uvidjaju Kri.br.676/08 od 11.08.2008.godine, prozilazi da je isti sačinjen povodom lišenja života G. Lj. iz U., a uvidjaj je započet u 01,30 časova, dana 09.08.2008.godine ispred kuće G. Lj. i njegovog sina G. M. u ulici ... u U., do koje se dolazi ulicom ..., do zajedničke metalne kapije. Od ove kapije lijevo i desno, vode stepenice do prve terase ispred kuće, a sa prve terase druge stepenice koje vode do druge terase. Nakon ovih stepenice lijevo se ide prema kući G. Lj., a pravo prema kući njegovog sina G. M.. Radi se o dvojnoj kući, gdje u onoj koja je istočno živi G. M. sa svojom porodicom, a u onoj koja je na zapadnoj strani živi G. Lj.. Kuća u kojoj živi G. Lj. je prizemnog tipa a kuća G. M. je spratni objekat, gdje se u hodniku nailazi stepenište koje vodi prema spratnom dijelu kuće. Nakon ulazne metalne kapije, kroz koju se ulazi u dvorište, zatečen je leš G. Lj., na kojem su bile vidljive povrede na glavi i ispod kojeg se nalazila mrlja krvi (označen brojem 1 na skici lica mjesta), a bio je obučen u košulju svjetlo plave boje kratkih rukava, bijele pantalone dužine do ispod koljena, bijele sandale i bijele čarape. Leš se nalazio u ležećem položaju, na ledjima, u samom podnožju desnog stepeništa koje vodi ka prvoj terasi, gledano od ulice prema unutra. Ruke su bile ispružene pored tijela, noge blago raširene, a na prva dva stepenika nadjene su kapljice krvi (označene brojem 2 skice lica mjesta). Ispred lijeve ruke leša zatečene su dvije plastične kese sa prehrambenim namjernicama (označeno brojem 3 skice lica mjesta), a izmedju lijeve ruke leša i tijela zatečen je svežanj ključeva (označeno brojem 4 skice lica mjesta). Nakon ulaznih vrata u kuću G. M., sa lijeve strane, ispred stepenica koje vode prema spratu kuće, na jednoj komodi zatečen je revolver marke „C.“, model „D. s.“, kalibra 32 colt, fabr. broj ..., u čijem dobošu se nalazila jedna čaura i jedan metak.

Uvidom u fotoelaborat Uprave policije Bar Ispostava Ulcinj od 09.08.2008. godine sa skicom lica mjesta, sud je utvrdio da je na istima prikazano lice mjesta predmetnog dogadjaja, te da isto predstavlja vjeran prikaz činjenica navedenih u zapisniku o uvidjaju.

Iz službene zabilješke Uprave policije PJ Bar Ispostave Ulcinj Ku.br.147/08 od 11.08.2008.godine, sačinjena od strane P. N., P. M. i E. E. prozilazi da su pomenuta lica, dana 09.08.2008.godine, oko 23,00 časa, sa unutrašnje strane dvorišta porodične kuće G. M., pored kapije, u ležećem položaju, zatekli bezživotno tijelo G. Lj., dok su na terasi kuće, pored ulaznih vrata, zapazili lice G. A. koja im je pokazala revolver koji se nalazio na stalaži u hodniku, kod ulaznih vrata, a pomenuti službenici policije su vršili obezbedjenje lica mjesta do dolaska ekipe za uvidjaje.

Iz dvije službene zabilješke Ku.br.147/08 od 09.08.2008.godine Uprave policije Bar Ispostave Ulcinj, sačinjene od strane službenika policije P. M. i R. B., te službenika policije Ć. Z., prozilazi da su dana 09.08.2008. godine, oko 19,20 časova, po naredjenju DS, upućeni u porodičnu kuću G. M., a dolaskom na lice mjesta zatekli su G. A., od oca V., rođenu ..., koja ih je obavijestila da kod njenog svekra dvije žene galame i prave buku, da bi u kući G. Lj. zatekli imenovanog i dvije žene iz Albanije, B. E. od oca M. rođena ... u S., sa trenutnim boravkom u B., I. i D. M. od oca Š. rođena ... u S., gdje je i nastanjena. Nakon obavljenog razgovora, naprijed navedena lica su upozorenja da ne galame i ne prave buku, ao pomenutom dogadjaju, dežurnu službu Ispostave Ulcinj, putem telefona, obavijestila je A. G. i to dana 09.08.2008. godine oko 19,05 časova, prijavljujući da se na terasi porodične kuće njenog svekra nalaze dvije žene koje glasno razgovaraju na Albanskom i Italijanskom jeziku i nevaspitano se ponašaju.

Iz službene zabilješke Uprave policije Bar Ispostave Ulcinj Ku.br.147/08 od 10.08.2008.godine, sačinjena od strane službenika policije R. S., proizilazi da je dana 09.08.2008.godine oko 23,00 časova, telefonskim putem G. A. obavijestila dežurnu službu Ispostave Ulcinj o predmetnom dogadjaju, a nakon izlaska na lice mjesta, u hodniku na gornjem spratu porodične kuće G., na natkasni koja se nalazi po lijevoj strani od ulaznih vrata, pronadjen je revolver, a izuzeta je i garderoba u kojoj je optužena bila obućena, kao i garderoba koju je prethodno skinula i ostavila u spavaćoj sobi. Od optužene je uzeta krv radi analize, a skinuta je i "parafinska rukavica". Bezživotno tijelo pokojnog G. Lj. zatečeno je na platou, a bilo je u ležećem položaju, sa desnom rukom blago savijenom, a lijevom opruženom, a na srednjem i kažiprstu ove ruke je bila zakačena ručka od plastične kese u kojoj se nalazilo mlijeko, dok je druga bila naslonjena na prvi stepenik, dok su pored tijela bile vidne kapljice tečnosti, nalik na krv. Tragovi koji su pronadjeni na licu mjesta su fiksirani, a pored navedenog, u garderobi pokojnog G. Lj. je pronadjen pasoš na ime D. M. i lična karta na B. E..

Iz medicinske dokumentacije na ime G. A. proizilazi da je ista dana 10.08.2008.godine u 01,35 časova, dovedena od strane MUP-a u KMP Ulcinj, gdje je navedeno da je pregledana, a da joj je istog dana, u 02,45 časova uzeta krv i urin na alko test dana 10.08.2008. godine u 04,50 časova, optužena je ponovo pregledana, a ljekar je konstatovao da na podlaktici desne ruke postoje dvije ogrebotine dužine 7-8 cm, širine oko 2 cm, na lijevoj podlaktici oguljotina dužine oko 3 cm, širine oko 0,5 cm.

Iz izvještaja Kliničkog centra CG odjeljenja za sudsku medicinu, o analizi urina A.br.1291 od 11.08.2008.godine na ime G. A., proizilazi da je dostavljena na analizu krv G. A., koja je izvadjena 10.08.2008.godine u 02,45 časova, a analizom je nadjeno 0,75 promila apsolutnog alkohola u krvi i 1,16 pro mila apsolutnog alkohola u urinu, a pri ovoj koncentraciji alkohola u krvi većina ljudi se nalazi u prijtom stanju.

Iz nalaza i mišljenja sudskog vještaka medicinske struke dat na zapisniku pred istražnim sudijom Višeg suda u Podgorici Ki.br.170/08 od 01.11.2008. godine prof. dr D. Č., proizilazi da je isti urađen na osnovu medicinske dokumentacije i izvještaja o stanju alkohola kojim je ustanovljena koncentracija alkohola od 0,75 promila, a u urinu od 1,16 promila, što ukazuje da je alkohol bio resorbovan i da se nalazio u odmakloj fazi eliminacije, i dozvoljava mogućnost primjene Widmark-ove formule za retrogradno izračunavanje alkohola u krvi, pa je koncentracija alkohola u krvi kod G. A., u vrijeme predmetnog dogadjaja, iznosila najmanje 1,13 promila, najviše 1,49 promila, odnosno srednje 1,31 promila, što znači da je u svakom slučaju bila u prijtom stanju. Kod G. A. su dana 10.08.2008.godine, u 04,50 časova konstatovane i povrede: dvije ogrebotine u predjelu desne podlaktice dužine 7-8 cm, širine oko 2 cm i oguljotina u predjelu lijeve podlaktice dužine oko 3 cm, a širine oko 0,5 cm, a koje povrede su u vrijeme nanošenja, pojedinačno i zbirno, kvalifikuju se kao laka tjelesna povreda, a nastale su djelovanjem tupine mehaničkog orudja.

Iz izvještaja ljekara JZU Dom zdravlja "B. V." Ulcinj na ime oštećenog pok. G. Lj. br.7374 od 09.08.2008.godine proizilazi, da je ljekar ove ustanove izašao na lice mjesta po pozivu policije, i da je konstatovao smrt lica G. Lj..

Iz ljekarskog izvještaja o smrti JZU Dom zdravlja "B. V." Ulcinj, na ime oštećenog pok. G. Lj., od 09.08.2008. godine, proizilazi da je kod istog konstatovana smrt dana 09.08.2008. godine u 23,00 časova.

Iz zapisnika o obdukciji S.br.153/2008 od 11.08.2008.godine sa nalazom i mišljenjem vještaka sudske medicine prof.dr.D. Č., proizilazi da je obdukcija leša pok. G. Lj., vršena dana 10.08.2008. godine u 11,00 časova. U navedenom zapisniku pod **tačkom A** dat je **SPOLJAŠNJI NALAZ** i konstatovano da se radi o muškom lešu, dužine 169 cm, kostura i mišića dobro razvijenih, srednje uhranjenosti, sijede kose, dužine do 5 cm, sa izraženom čeono tjemenom čelavašću, očni kapci sklopljeni, veznice glatke, a u sredini unutrašnjeg dijela desne ušne školjke, na 159,5 cm iznad ravni tabana, i na 10 cm udesno od prednje srednje, uzdužne linije, nalazi se pravilna, približno kružna rana, promjera do 9 x 9 mm, neravnih, nagnječenih i krvlju podlivenih ivica i strana, koja se nastavlja u lobanjsku duplju, dok je koža u neposrednoj okolini ivica rane, u gornjem poluobimtu, na unutrašnjem pregibu ušne školjke, u prečniku do 2 cm, tačkasto, lišena natkožice, ogoljela kožica je suva, čvrsta mrkocrvenasta, krvlju podlivena. Konstatovano je da u levom sljepočno tjemenom predjelu, na 162 cm iznad ravni tabana, i na 7 cm uljevo od srednje, uzdužne linije glave, nalazi se zvjezdolika rana, promjera do 11 x 13 mm, neravnih, krvlju podlivenih i put upolje posuvraćenih ivica i strana, a koža oba kapka desnog oka je modroljubičasta, otečena, krvlju podlivena, kao i veznice, dok je u desnom čeono tjemono sljepočnom predjelu, te u levom tjemonom predjelu, na po jednom mjestu, koža je, približno u obliku pravougonika, sa oblim ivicama, promjera do 2,5 x 2 cm – modroljubičasta, krvlju podlivena, duž ivica u prečniku put unutra do 5 mm, u sredini lišena natkožice, ogoljela kožica suva, čvrsta, mrkocrvenasta. Na vrhu desnog tjemena, na nekoliko mjesta do veličine sočiva, koža je modroljubičasta, krvlju podlivena, a na zadnjoj strani lijeve nadlaktice, u gornjoj četvrtini, nastavljujući se na lijevi lopatični predio, izduženo, promjera do 25 x 4 cm – koža je modroljubičasta, krvlju podlivena, lako otečena. Na zadnjoj strani levog ramena i nadlopatičnog predjela, koža je tačkasta, promjera do 4 x 2 cm, difuzno – modroljubičasta, krvlju podlivena, akoža na prednjoj unutrašnjoj strani desne butine, u donjoj trećini, tačkasto, diskretno, promjera do 3 x 2 cm te na prednje spoljašnjoj strani desne potkoljenice, u srednjoj trećini, tačkasto, diskretno, promjera 2 x 2 cm – modroljubičasta, krvlju podlivena. Urađena je proba sa difenilaminom i koncentrovanom sumpornom kisjelinom, na prisustvo nesagorelih barutnih čestica, i ista je, sa materijalom uzetim iz okoline i početnog dijela kanala rane opisane pod tačkom 3. Nalaza – dala „pozitivan“ rezultat. **UNUTRAŠNIM NALAZOM** opisano da je tkivo poglavine suvo, malokrvno, jako krvlju podliveno, tkivo mozga je koso razoren, od desnog sljepočnog režnja ka levom potiljačnom režnju, u vidu kanala, širine do 15 mm, gdje je i krvlju prožet. Tkivo moždanog mosta, produžene i kičmene moždine te malog i velikog mozga, u očuvanim djelovima, na presjeku je vlažno srednjekrvno, a kora i sivo tkivo moždanih jedara, raspoznaje se od sredine. U očuvanim djelovima moždanih komora, koje su odgovarajuće veličine - malo tečne tamnocrvene krvi, a one su glatkih i srednjekrvnih postava: na ljudsci desne sljepočne kosti, rupast, približno kružan defekt, promjera na spoljašnjoj ploči do 9 x 9 mm, na unutrašnjoj do 10 x 10 mm; na ljudsci lijeve sljepočno tjemene kosti rupast nepravilan defekt, promjera na unutrašnjoj ploči do 10 x 10 mm, na spoljašnjoj ploči 11 x 11 mm. Od defekta u desnoj sljepočnoj kosti pruža se više pukotinastih preloma preko krova lobanje, te preko osnovice lobanje sa desne strane. Ustanovljeni su i potpuni prelomi, bez dislokacije V,VI,VII i VIII rebara sa lijeve strane, u zadnjoj pazušnoj i lopatičnoj liniji, meko tkivo oko preloma krvlju prožeto. Lopatica bez preloma. Zaključak je vještaka obducenta da je smrt nasilna i nastupila usled razorenja za život važnih moždanih centara, duž kanala strijelne rane, nanesene projektilom ispaljenim iz ručnog, vatreng oružja, iz blizine. Rana u sredini unutrašnjeg dijela desne ušne školjke je ulazna rana prostreljive, nanesene projektilom ispaljenim iz ručnog vatreng oružja, iz blizine, koja se kanalom rane nastavlja kroz poglavu, kost, moždano tkivo, i završava se izlaznom ranom u levom sljepočno tjemonom predjelu. Smjer kanala rane je od naprijed unazad, s desna uljevo, odozdo nagore, u anatomskom položaju glave. Ostale povrede nastale su djelovanjem tupine mehaničkog orudja, a u vrijeme umiranja nije postajalo stanje alkoholisanosti.

Prilikom neposrednog izjašnjenja na glavnom pretresu dana 24.11.2010.godine, vještak medicinske struke dr.Č. D. ostala je u svemu kod svog nalaza i zaključka u obdupcionom zapisniku S.br.153/08, a navela je da se ulazna rana prostreline nalazi u predjelu desne ušne školjke, dok se izlazna rana nalazi u lijevom sljepočnom tjemenom predjelu, a smjer kanala ove strijelne rane je od naprijed unazad, s desna ulijevo, odozdo nagore, ako se glava nalazi u anatomskom položaju, što značilo da su usta predmetnog vatrenog oružja bila udesno, ispred i ispod ulazne rane, a radi o strijelnoj rani iz blizine, jer je difeneninanilskom probom dobijen pozitivan rezultat na barutne čestice. Pojasnila je da se pod blizinom, sudska medicinska, podrazumijeva rastojanje manje od 80 cm (za vatreno oružje kratke cijevi) od usta cijevi do površine tijela, tačnije ulazne rane, a osnovu izgleda okoline ulazne rane može se reći da se radi o tzv. " relativnoj blizini ", jer je oko ulazne rane nadjena tzv. " barutna tetovaža ", što ukazuje na to da se nije radilo o prislonu. Povrede opisane kao krvni podlivi i oguljotine, nastale su djelovanjem tupine mehaničkog oružja, zaživotno, s tim što su povrede u vidu otoka na zadnjoj strani lijeve nadlaktice, lijeve lopatice, lijevog ramena i nadlopatičnog predjela, nastale mehanizmom pada na tvrdnu podlogu, vjerovatno na ivicu prve stepenice, a povrede u vidu krvnih podliva, su nastale prilikom pada na kamene ploče, a na isti način su mogle nastati i ostale povrede. Dalje je navela, da na osnovu izgleda ulazne rane, smjera strijelnog kanala i podataka iz spisa, pouzdano utvrdila da su se usta predmetnog vatrenog oružja nalazila udesno, ispod i ispred ulazne rane, na malom rastojanju, što znači i da se osoba koja povredu nanosi, nalazila sa desne strane u odnosu na pok. G., ali se nije mogla precizno izjasniti o medjusobnom položaju počinjoca i žrtve. Sve povrede su opisane u anatomskom položaju, a pod ovim položajem podrazumijeva se uspravan položaj osobe, kao "u stavu mirno", što znači da su ruke spuštene niz tijelo, palci na rukama okrenuti put dolje, stopala sastavljena u predjelu peta, i malo razmaknuta u predjelu prstiju, što ne znači da je osoba i bila u tom položaju. Vještak je još pojasnila da je projektil na svom putu kroz lobanju, napravio kanal kroz moždano tkivo, a u medicini se zna, da strijelna povreda koja prodje kroz produženu moždinu dovodi do trenutne smrti, i nemogućnost bilo kakvog kretanja. U konkretnom slučaju projektil nije prošao kroz produženu moždinu, ali je razorio tkivo velikog mozga, pa je pok. G. Lj. mogao napraviti par koraka nakon zadobijanja strijelne povrede, ali je vrlo brzo nakon zadobijene strijelne povrede pao direktno na ledja, tačnije na lijevi ledjni dio tijela, gdje su i ustanovljene neke od povreda koje je prethodno navela.

Sud je navedeni obdupcioni zapisnik sa nalazom i mišljenjem vještaka medicinske struke, na koji nije bilo primjedbi, kao i neposredno izjašnjenje vještaka medicinske struke na glavnom pretresu, u potpunosti prihvatio kao jasan, detaljan i zasnovan na pravilima struke.

Iz nalaza i mišljenja vještaka balističke struke B. B. br.2011/08, utvrđeno je, da je predmet vještačenja bio Revolver marke "K.", model "D. S." kalibra ..., fabrički broj ..., te jedna čaura i jedan metak koji su se nalazili u dobošu revolvera, aiz istog proizilazi da po revolveru nijesu uočene mrlje nalik na krv. Vizuelnim pregledom brisa cijevi, pomoću tampona vate, konstatovano je prisustvi barutne gareži, a hemijskom analizom, potvrđeno je prisustvo nitrata, što znači da je iz predmetnog revolvera pucano, nakon čega njegova cijev nije čišćena ni podmazivana. U dobošu predmetnom revolveru, koji je ispravan, nalazila se čaura, a na njenom dnu postoji oznaka ... i ista je kalibra 7,65 mm (pištoljska). Revolverski metak kalibra 32 se razlikuje od pištoljskog kalibra 32 AUTO (7,65 mm) u dužini čaure i obliku konusa pri dnu čaure, kao i balističkim karakteristikama (masa projektila, početna brzina i kinetička energija), ali ova razlika ne utiče na funkcionalnost revolvera, što znači da pištoljski metak kalibra 32 AUTO (7,65 mm) može ispaljivati iz revolvera kalibra 32, ali obrnuto ne može. Komparacijom sporne sa probnim čaurama ispaljenim iz predmetnog revolvera pronađene su podudarne karakteristike, što znači da je sporna čaura ispaljena iz predmetnog

revolvera. Na dnu čaure metka koji je pronađen u dobošu revolvera postoji oznaka: ..., a isti je kalibra 32 AUTO (7,65 mm).

Na glavnom pretresu od 24.11.2010.godine vještak balističar B. B. je izjavio da u cijelosti ostaje pri naprijed navedenom izvještaju o vještačenju br. 2011/08, a zatim objasnio, da bi došlo do ispaljenja projektila iz ovog, kao i svih drugih revolvera, potrebno je smjestiti odgovarajuću municiju u doboš revolvera, doboš vratiti u osu i zabraviti ga, a zatim povlačenjem obarača dolazi do ispaljenja projektila, te ukoliko je municija smještena u doboš revolvera, nije potrebno preduzimati nikakve dodatne prethodne radnje, već je potrebno samo povući obarač i tada dolazi do opaljenja. Naveo je da na osnovu smjera strijelnog kanala koji je odredio vještak medicinske struke (smjer sa desna u lijevo, odozdo nagore i sprjeda ka pozadi) određuje se i balistička putanja projektila koja mora biti nastavak, odnosno produžetak smjera strijelnog kanala, oa ako je tijelo bilo u anatomskom položaju prilikom zadobijanja povrede, otvor usta cijevi bio je sa desne strane oštećenog, na rastojanju kako je to određeno od strane vještaka medicinske struke, dok svaki drugi položajtijela oštećenog, u momentu nanošenja povrede, mijenja i položaj lica koje nanosi povredu, kao i položaj uzdužne ose revolvera iz kojeg je projektil ispaljen.

Nalaz i mišljenje ovog vještaka, kao i njegovo izjašnjenje na glavnom pretresu, sud je u potpunosti prihvatio kao jasan, precizan i u skladu sa pravilima struke i nauke.

Iz nalaza i mišljenja vještaka trasološke struke K. D. br.2012/08, utvrđeno je da je predmet vještačenja bila garderoba okrivljene i to: donji dio pidžame crvene boje, ručno skraćen na bermude, marke "E. i." veličine 44 i tunika, sa dezenima, nepoznate marke i veličine, a istog proizilazi da na prednjoj i zadnjoj strani pidžame, kao i na prednjoj i zadnjoj strani tunike, nijesu uočena mahanička oštećenja.

Iz nalaza i mišljenja vještaka za telekomunikacije mr. Ž. V. od 22.02.2010. godine, utvrđeno je da u memoriji mobilnog telefona IMEI ... vlasništvo Š. M., vještak nije pronašao ime G. A., ali je u dijelu registratora poruka pod nazivom "spremljene stavke" pronađena poruka sa sadržajem "PORUČI MAMI ILI OVA IZ KUĆE ILI JA", koja je poslata dana 09.08.2008.godine u 19:05:37 časova, sa broja telefona ... (optužena G. A.).

Na glavnom pretresu održanom dana 24.02.2010.godine neposredno je saslušan vještak za telekomunikacije mr. Ž. V., koji je u svemu ostao pri naprijed navedenom nalazu i mišljenju i pojasnio je, da je vršio analizu mobilnog telefona koji nije imao SIM karticu, a da telefon ima svoju memoriju u kojoj se pamte odredjeni brojevi, ali takodje i SIM kartica ima svoju memoriju gdje mogu biti sačuvane i neke poruke.

Nalaz i mišljenje vještaka za telekomunikacije kao i njegovo izjašnjenje na glavnom pretresu, sud je u potpunosti prihvatio kao jasan, precizan i u skladu sa pravilima struke.

Iz dopisa mobinog operatera "F." br.0801-4821 od 13.11.2009.godine proizlazi da tehnička direkcija, pomenutog preduzeća, nije u mogućnosti da dostavi listing komunikacija za brojeve ... (optužena) i ... (Š. M.) za period 01.01.2008.godine-09.08.2008.godina, jer zbog proteka vremena iste ne posjeduju.

Iz nalaza i mišljenja Komisije vještaka Kliničkog centra Podgorica Klinike za psihijatriju od 31.03.2010.godine, proizlazi da je ista sačinjenana osnovu uvida u spise predmeta, izvoda iz medicinske dokumentacije kod ZIKS-a, te na osnovu neposrednog pregleda optužene, a radi utvrđivanja psihičkog stanja kod optužene u vrijeme izvršenja predmetnog krivičnog djela. Iz mišljenja vještaka, koje čini sastavni dio naprijed navedenog nalaza i mišljenja, proizlazi da je optužena iznad prosječnih intelektualnih potencijala, da pokazuje simptome neurotski dublje strukturirane ličnosti sa dominantnim simptomima ankociognosti, opsesivnosti i histeroidnih crta ličnosti. Ovo stanje, odgovara privremenoj duševnoj poremećenosti, pa kako se optužena, vrijeme izvršenja krivičnog djela, nalazila u stanju akutne intoksikacije alkohola (stanje pripitosti) afekat razdražljivosti i bijesa nije bio toliko jakog inteziteta, da bi postigao stepen patološkog afekta. Sposobnosti shvatanja značaja djela kao i mogućnost upravljanja svojim postupcima kod okriviljene, u vrijeme izvršenja krivičnog djela, bili bitno smanjeni. Prilikom procjene duševnog stanja optužene, u nalazu je navedeno da su tom prilikom, analizirali životni put optužene, zatim dobijene podatke koji se odnose na njeno psihičko stanje prije i u vrijeme izvršenja krivičnog djela, kao i forenzičko psihijatrijski odnos prema krivičnom djelu koji joj se stavlja na teret. Iz psihološkog testiranja na testu ličnosti (MMPI) proizlazi da kod optužene dominiraju mehanizmi odbrane, tipa potiskivanja i negacija i da su impulsivnost i razdražljivost veoma česti atributi kod osoba sa ovakvim mehanizmom odbrane, a dugotrajno potiskivanje može inicirati ispad agresije u ponašanju. Zaključili su da se radi o dublje neurotski strukturiranoj ličnosti, emocionalno labilnoj, sa karakteristikama opsesivnosti i histeroidnih crta sa naglašenim egom i rigidnim kriterijumima o moralnim stavovima, a ne može negirati da je okriviljena, u dužem vremenskom periodu, zbog konflikta u porodici, bila u stanju napetosti i anksioznosti. Prema kazivanju okriviljene, napetost, anksioznost i nervoza je uzrokovana ponašanjem oštećenog, i pod ovim okolnostima okriviljena je doživljavala simptome kumuliranog stresa koji su se ispoljavali neurotskim simptomima pojačane uznemirenosti, napetosti i potiskivanja konfliktnih situacija. Cijeneći okolnosti kritičnog dogadjaja, vještaci su procjenjujući psihičko stanje okriviljene u tim okolnostima, a posebno stanje afekta, našli, da se ne može negirati da je okriviljena bila u stanju afekta, razdražljivosti i bijesa, ali koji nije dostigao stepen patološkog afekta, kod kojeg je prisutno suženje ili pomučenje svijesti, koje se manifestuje amnezijom, pa kako se okriljena ne sjeća okolnosti krivičnog djela, kao ni perioda nakon izvršenja krivičnog djela, vještaci su mišljenja da je kod okriviljene, nakon izvršenja krivičnog djela, bila prisutna tzv. "disocijativna amnezija" (psihogena zaboravnost) koja je uzrokovana stresogenim dogadjajem, a čija je karakteristika nagli prekid pamćenja koji se javio nakon izvršenja krivičnog djela, a podloga za psihogenu amneziju se nalazi u neurotskoj strukturi ličnosti sa histeroidnim karakteristikama. Kako je koncentracija alkohola u krvi, u vrijeme izvršenja krivičnog djela, kod okriviljene iznosila 1,13 do 1,49 promila, što odgovara pripitom stanju, ista se može shvatiti kao pospješujući faktor agresivnog ponašanja. U konkretnom slučaju, kod okriviljene, kumulirano stanje ankociognosti i napetosti uzrokovalo je stanje afekta, razdražljivosti i bijesa, ali koji nije dostigao stanje patološkog afekta. U ovim okolnostima na podlozi neurotske strukture ličnosti, kontinuirane ankociognosti i napetosti, kao i akutne alkoholne intoksikacije, sposobnost shvatanja značaja djela, kao i mogućnost upravljanja svojim postupcima su bitno poremećeni, kao i mogućnost racionalnog rasudjivanja i traženja izlaza iz konflikte situacije.

Predstavnik komisije vještaka, na glavnom pretresu je pojasnio da se prilikom izrade nalaza i mišljenja ne ulazi u analizu izjava svjedoka, a kod optužene su cijenili stepen alkoholisanosti koji proizilazi iz nalaza vještaka koji se nalazi u spisima predmeta, te da je kod optužene bilo kumulirane afektivne napetosti, razdražljivosti i bijesa, ali ne do nivoa patološkog afekta. Akutna alkoholna intoksikacija je podspješujući faktor agresivnog ponašanja, pri čemu su vještaci imali u vidu da se u konkretnom slučaju, radi o blažem stepenu alkoholne intoksikacije, ali iz same analize deliktne situacije, sa psihijatrijske strane gledišta, nije bio

u potupnosti zaobidjen svjesni dio ličnosti, nego u izvjesnom stepenu, a da je kumulirani afekat posebno stanje afektivne spremnosti koja može da bude stvar koja se dešava i kod normalnih i kod bolesnih ljudi, a obično je uzrokovano ponašanjem okoline, ili da ponašanje okoline bude sasvim adekvatno, a da osoba, zbog svoje pogrešne percepcije, doživljavanja okoline sebe stavi u poziciju kumulirane afektivne spremnosti. U konkretnom slučaju, da je kumulirani afekat, uz alkoholnu intoksikaciju i prethodno opisanu neurotsku strukturu, bio tog stepena i da je doveo do patološkog afekta, onda bi se komisija vještaka izjasnila u drugom pravcu, a da bi optužena bila neuračunljiva, morala bi biti u stanju najmanje patološkog afekta, a on bi se odlikovao potpunom dezintegracijom mnogih psihičkih funkcija, odnosno potpunom nesinhronizacijom svijesti, volje, pamćenja, pažnje, motorike i percepcije i u takvom stanju došlo bi do tzv. motornog pražnjenja, odnosno odreagovanja u smislu ekstremne psihomotorne agitacije, što znači da samo djelo, u stanju patološkog afekta, mora da ima ekstremnu silu, žestinu i energiju u samom izvodjenju djela. Jednostavno (lako) pitanje znači da nije bilo bitnih komplikacija u smislu delirantnog ispoljavanja, teže kontrole motorike, odnosno pokreta, veće konfuznosti halucinogenog sindroma komplikacija u smislu ispoljavanja, a sama akutna alkoholisanost se podvodi pod kategoriju privremene duševne poremećenosti, kao i u druge intoksikacije lijekovima, sedativima, akutne psihoze itd. Optužena je potupno uračunljiva osoba, ukoliko ne konzumira alkohol, jer njen neurotski poremećaj ne isključuje uračunljivost. Privremena duševna poremećenost vezuje se za stepen alkoholne intoksikacije, kao i stanje afekta u smislu razdražljivosti i bijesa, ali i da nije bilo akutne alkoholne intoksikacije, postojalo bi stanje privremene duševne poremećenosti na afektivnoj osnovi, a u konrketnom dogadjaju.

Iz nalaza i mišljenja Komisije vještaka psihijatriske klinike iz Beograda od 28.06.2010.godine, koji je sačinjen na osnovu uvida u spise predmeta, kliničkih pregleda i ispitivanja obavljenih dana 17.06.2010.godine u prostorijama ZIKS-a, proizilazi da je okrivljena iznadprosječnih intelektualnih sposobnosti sa poremećajem ličnosti koji se po svojim psihološkim i socijalnim kriterijumima identificuje kao histerionični premećaj. Njene saznajne funkcije su uredno diferencirane i uglavnom ujednačene, a na planu ličnosti otkriven je histerionski sklop koji podrazumjeva značajan kvantum narcizma, naglašenu emotivnu labilnost, povиenu bazičnu napetost i impulsivnost. Komunikaciju sa okolinom karakteriše snažno obojeno očekivanje dobiti i podrške, pa kako optužena nije imala očekivanu podršku muževljeve porodice, kod iste se razvija napetost i nezadovoljstvo, koje povremeno kulminira impulsivnim i nekontrolisanim ponašanjem, ali se longitudinalnom analizom života okrivljene, kod iste se ne otkrivaju psihotične dekompenzacije tj. pojava privremenih duševnih bolesti i da okrivljena tokom života funkcioniše kao duševno zdrava osoba. Kada se ima u vidu period koji je prethodio kritičnom dogadjaju, vještaci su mišljenja da je kod okrivljene došlo do razvoja kontinuirane emocionalne napetosti i nezadovoljstva, pa imajući u vidu ličnost okrivljene tj. histerionični poremećaj ličnosti, te afekt gneva srednjeg inteziteta, kao i jednostavnu alkoholnu opijenost lakog stepena, cijenili su da sposobnost iste da shvati značaj djela, kao i mogućnost upravljanja postupcima, u vrijeme izvršenja krivičnog djela, su bile smanjene do stepena bitnog, ali ne i bitno. U konačnom, iz zaključka komisije vještaka proizilazi da je okrivljena osoba iznadprosječnih intelektualnih sposobnosti, sa histerioničnim poremećajem ličnosti, a kod nje nije utvrđeno postojanje duševne bolesti, duševne zaostalosti niti privremenog duševnog razvoja. U vrijeme izvršenja krivičnog djela okrivljena se nalazila u stanju reaktivne afektivne napetosti, sa sadržajem afekta gneva srednjeg inteziteta i u stanju jednostavne alkoholne opijenosti lakog stepena. Sposobnost iste da shvati značaj djela, kao i mogućnost upravljanja postupcima, u vrijeme izvršenja krivičnog djela, bile su smanjene do stepena bitnog, ali ne i bitno. U krajnjem okrivljena je duševno zdrava osoba, pa joj psihijatrijsko liječenje nije potrebno.

Iz dopunskog nalaza i mišljenja Komisije vještaka iz Beograda od 29.11.2010. godine, proizilazi da su vještaci dodatno cijenili i iskaze svjedoka V. M., V. M. i V. B. P., i naveli da su naprijed navedeni svjedoci iznijeli svoja vidjenja odnosa između optužene i oštećenog, i potvrdili raniju procjenu vještaka da se optužena nije dobro snalazila u porodici svoga muža i da su je ponašanja pojedinih članova porodice, a posebno oštećenog, iritirala i da je takva situacija obilježila preddeliktni period u odnosima optužene i oštećenog. Što

se tiče procjene ličnosti optužene i njenog psihičkog stanja, u vrijeme izvršenja krivičnog djela, vještaci su u cijelosti ostali pri ranijem mišljenju i zaključcima koji su navedeni u nalazu i mišljenju Komisije vještaka od 28.06.2010. godine.

Predstavnik komisije vještaka, je na glavnom pretresu, u svom izjašnjenju naveo da u psihijatriji ne postoji mehanizam, niti bilo kakav način tehničke ili bilo koje druge prirode, koji bi precizno odmjerio emocionalne reakcije jedne osobe, pa tako nije moguće izmjeriti potrebu optužene za ljubavlju, evenualnu mržnju od strane oštećenog i emocionalne reakcije optužene na prepostavljenu mržnju, ali se može reći da bi u ovakvom slučaju, reakcija optužene bila u vidu pojačanog nezadovoljstva i napetosti. Vještak je dalje naveo da se o stepenu afekta izjašnjavaju na osnovu ponašanja osobe koja je bila u afektu, koji je intezivno i kratkotrajno osjećanje, pa se afekat visokog inteziteta prazni istog trenutka, i to na najbrži mogući način, i nema preuzimanja racionalnih radnji, već se samo preuzimaju impulsivne i neodložne radnje, dok se kod afekta srednjeg inteziteta podrazumijeva preuzimanje odredjenih radnji, sa racionalnim obilježjima koje prethode samom deliktu ili su sastavni dio delikta. Navodi odbrane optužene da je prije izvršenja krivičnog djela "nešto izašlo iz nje", može da ukaže samo na njeno ponašanje neposredno prije djela, ali ne znači nikakvu "podsvjesnu reakciju".

Kako su postojala neslaganja izmedju nalaza i mišljenja komisije vještaka iz Podgorice i nalaza i mišljenja komisije vještaka iz Beograda, u pogledu zaključka, sud je pozvao predstavnike oba tima vještaka radi usaglašavanja. Na glavnom pretresu od 15.02.2011. godine došlo je do usaglašavanja prethodno navedenih nalaza i mišljenja, pa je predstavnik komisije vještaka iz Podgorice naveo je da su u potpunosti saglasni sa nalazom i mišljenjem, i dopunom istog, komisije ljekara iz Beograda kao i pojašnjnjem u medicinskom smislu riječi od strane vještaka komisije iz Beograda, tj. da je saglasan sa zaključkom da je sposobnost optužene da shvati značaj djela i da upravlja svojim postupcima, u vrijeme izvršenja krivičnog djela, bila smanjena do bitnog ali ne i bitno, što odgovara onome što je navedeno u nalazu i mišljenju komisije vještaka iz Beograda, nakon čega je predstavnik komisije iz Beograda naveo da su njihovi nalazi sada potpuno usaglašeni, a bili su i ranije saglasni u pogledu procjene ličnosti ispitanice, a sada su usaglašeni i u pogledu njenog psihičkog stanja u vrijeme izvršenja krivičnog djela, kao i procjene njenog odnosa prema djelu.

Na glavnom pretresu od 03.07.2013. godine predstavnik komisije vještaka iz Podgorice je objasnio, da su se vještaci prilikom ocjene smanjene uračunljivosti bitno, za optuženu G. A., rukovodili kumiliranim stanjem anksioznosti i napetosti u dužem vremenskom periodu, koje je u vrijeme izvršenje krivičnog djela dovelo do afekta razdraženosti i bijesa, koji je bio na srednjem nivou, a ne nivou patološkog afekta, a da ih je na okolnost da je optužena bila smanjeno uračunljivo bitno, opredijelila i činjenica da je optužena, u vrijeme izvršenja krivičnog djela, bila u stanju akutne alkoholne intoksikacije. Dalje je naveo da prema teorijskim i iskustvenim postavkama u psihijatriji, ne postoji precizan instrument koji može nekada ograničiti nijansu do bitnog ili bitno. Privremena duševna poremećenost kod optužene je ocijenjena kao stanje uzrokovano afektom radraženosti i bijesa, kao i stanjem akutne intoksikacije alkohola, a upravo ova činjenica je opredijelila ovje vještace da ocijene stepen smanjene uračunljivosti, kao bitno, u vrijeme izvršenja krivičnog djela. Pojasnio je da je prilikom izrade nalaza i mišljenja od 31.03.2010. godine, u mišljenju istog pod tačkom 1, napravljena omaška-štamparska greška, kada je nakon teksta "Optužena G. A. je iznad prosjeka intelektualnih potencijala. Pokazuje simptome neurotski dublje struktuirane ličnosti sa dominantnim siptomima akcioneznosti, opsativnosti i histeroidnih crta ličnosti", dodata rečenica "Ovo stanje odgovara privremenoj duševnoj poremećenosti", a koja rečenica se odnosi na tačku 2 mišljenja i treba da stoji nakon teksta "U vrijeme izvršenja krivičnog djela nalazila se u stanju akutne intoksikacije alkohola (stanje pripitosti), kao i afekta razdražljivosti i bijesa koji nije bio toliko jakog inteziteta da je postigao stepen patološkog afekta".

Predstavnik komisije vještaka iz Beograda, na istom glavnem pretresu je objasnio, da su obje komisije, procjenu odnosa optužene prema izvršenom krivičnom djelu tj. uračunljivost, uradile na način kako to predviđa savremena sudska psihijatrija, odnosno obje komisije su analizirali ličnost optužene, njene preddeliktne odnose sa oštećenim i njeno duševno stanje u vrijeme izvršenja krivičnog djela, pri čemu su imali u vidu i odbranu optužene, i tom prilikom utvrdili da se radi o afektu gnjeva srednjeg inteziteta i stanju jednostavne alkoholne opijenosti blagog stepena. Potvrđio je da psihijatrija ne posjeduje egzaktna mjerila koja bi psihičko stanje izvršioca krivičnog djela apsolutno precizno svrstala u određenu kategoriju uračunljivosti, već da je to stvar forenzičke procjene vještaka, tako da je u praksi prisutno da se vještaci nekada u toj procjeni i razlikuju i da su te razlike po pravilu minimalne.

Nakon izjašnjenja predstavnika komisije vještaka iz Beograda, predstavnik komisije vještaka iz Podgorice je potvrđio da su nalazi između ove dvije komisije usaglašeni u pogledu uračunljivosti optužene, odnosno da je ona u vrijeme izvršenja krivičnog djela bila smanjeno uračunljiva do stepena bitno, ali ne i bitno.

Sud je usaglašene nalaze i mišljenja Komisije vještaka Klinike za psihijatriju iz Podgorice i Komisije vještaka iz Beograda, kao i neposredno izjašnjenje njihovih predstavnika, u potpunosti prihvatio kao jasne, precizne, objektivne, uvjerljive i zasnovane na pravilima struke i nauke. Iz navedenih nalaza i mišljenja, te izjašnjenja predstavnika komisija na glavnem pretresu, sud je nedvosmisleno utvrdio da je sposobnost optužene da shvati značaj djela, kao i njena mogućnost da upravlja svojim postupcima, u vrijeme izvršenja krivičnog djela, bila smanjena do stepena bitnog, ali ne i bitno. Takođe je evidentno da je prilikom izrade nalaza i mišljenja komisije vještaka iz Podgorice došlo do tehničke greške u tač. 1 mišljenja, na način kako je to naprijed objašnjeno, a što je predstavnik komisije ispravio na glavnem pretresu, a što nesumnjivo proizilazi iz samog nalaza i mišljenja i izjašnjenja vještaka.

Iz dopunskog nalaza i mišljenja sudskih vještaka dr.G. Ž. i dr. K. R., datog na glavnem pertresu od 03.07.2013.godine, a na osnovu **zdravstvenog kartona ZIKS-a na ime optužene**, utvrđeno je da je kod optužene dana 05.11.2012.godine, verifikovan anksiozno depresivni sindrom, što u prevodu znači neurotski poremećaj mješovite kliničke slike tipa anksioznosti, napetosti i depresivnih raspoloženja, u koju svrhu je propisana terapija u vidu sedativa i antidepresiva, a kasnijim pregledima konstatovane su dijagnoze pod šifrom F32 - neurotska depresija i F43 - posttraumatski stresni poremećaj. U konkretnom slučaju radi se o neurotskim poremećajima prolaznog karaktera koji se liječe sedativima, a prirodno je da osoba koja boravi u zatvoru, u dužem vremenskom intervalu, doživljava simptome reaktivne prirode i neurotskog karaktera.

Na naprijed citirani nalaz i mišljenje stranke i predstavnik oštećene porodice nisu imali primjedbi, a sud je isti prihvatio kao jasan, precizan, objektivan, zasnovan na medicinskoj dokumentaciji na ime optužene i pravilima sturke i nauke.

Iz nalaza i mišljenja sudskog vještaka oftamologa M. B. od 21.11.2013. godine utvrđeno je da pregledom optužene nisu nadjene nikakve promjene koje bi ukazivale na "kokošije sljepilo", zbog čega su uradjene dodatne dijagnostičke metode kompjuterizovano vidno polje (KVP), u očnoj ambulanti Kliničkog centra CG i adaptometrija u očnoj ambulanti Doma zdravlja na Starom aerodromu, nakon čega je konstatovano da su na kompjuterzionom vidnom polju obostrano koncentrična suženja ispod 30 stepeni, što po promjenama odgovara onima koja su karakteristična za "kokošije sljepilo", a da se prilikom testa adaptacije optužena nije

mogla adaptirati ni na svjetlost, ni na tamu. Kod optužene postoji oštećenje vida i ispoljava se kao koncentrično suženje vidnog polja oba oka, uz očuvanu vidnu oštrinu, a vidno polje je tabularno i jako suženo ispod 30 stepeni desnog oka, a ispod 20 stepeni lijevog oka, što ukazuje da je vidna sposobnost umanjena izmedju 50 % - 60 %. Ovakve promjene vidnog polja otežavaju adaptaciju optužene kako u sutoru, tako i u noćno vrijeme.

Na glavnom pretresu vještak je objasnio da promjene na vidnom polju optužene koje su konstatovane u nalazu i mišljenju, a to su obostrano, koncentrično suženje vidnog polja, su karakteristične za "kokošije sljepilo", što znači da ovo lice nema širinu vidnog polja, samo centralni vid, odnosno da ta osoba vidi "kao da gleda kroz cijev", a može da vidi lice i stvari koje su ispred nje, u konkretnom slučaju, u vidokrugu od 30 stepeni kod desnog, a 20 stepeni kod lijevog oka, i to u situaciji kada su te dvije osobe okrenute jedna drugoj licem u lice. Osobama koje imaju tzv. "kokošije sljepilo" pomaže da u mraku zapaze lice, ako ono na sebi ima svijetlu odjeću, a pod tim se podrazumijevaju sve svijetle nijanse boja, npr. bijela, svijetloplava, siva i slično. Nakon što je vještak upoznat sa odbranom optužene, da zbog "kokošijeg sljepila" noću nije mogla da se kreće bez baterjske lampe ili ukoliko na sebi ne bi imala bijele patike, jer je jedino njih uspijevala da vidi u mraku, vještak je naveo da se ovakvi navodi odbrane optužene uklapaju u dijagnozu koju je postavila, a koja se odnosi na "kokošije sljepilo" i da ovaj način predstavlja neku vrstu adaptacije optužene za vid i kretanje u noćnim uslovima. Dodala je da je "kokošije sljepilo" genetski nasledna bolesti, a manifestuje se izmedju 20 i 30 godine života i progresira, pri čemu je brzina napredovanja i razvoja ove bolesti individualna kategorija, pa imajući u vidu ove činjenice, te činjenicu da je kod optužene, tokom pregleda konstatovano znatno suženje vidnog polja, ukazuje da je morao proći duži vremenski period da bi se kod optužene manifestovalo ono što je nalazom utvrđeno, s tim što se nije mogla izjasniti koji je to period, jer se radi o individualnoj kategoriji.

Na naprijed citirani nalaz i mišljenje stranke i predstavnik oštećene porodice nisu imali primjedbi, a sud je isti prihvatio kao jasan, precizan, objektivan, zasnovan na medicinskoj dokumentaciji na ime optužene i pravilima sturke i nauke.

Iz nalaza i mišljenja sudskog vještaka neuropsihijatra dr.M. S., koji je vještak dao na osnovu **medicinske dokumentacije na ime optužene i nakon njenog pregleda,** utvrđeno je da optužena ima akutne simptome sindroma moždanog stabla, koji odgovaraju prolaznim smetnjama cirkulacije sa žarišnim simptomima nestabilnosti hoda, smetnji govora, konfuzije, asimetrije lica i dvosliku spuštenosti kapka, a kao faktori rizika pojavljuju se povišeni krvni pritisak i hipertireozma (oboljenje štitne žlezde). Na psihičkom planu ispoljava simptome anksiozno depresivnog sindroma, a od strane kardiologa konstatovan je "Syndroma angine pectoris" (srčana angina- srčane smetnje).

Iz izvoda iz kaznene evidencije na ime optužene Uprave policije CB Podgorica od 25.09.2013. godine, utvrđeno je da optužena nije osudjivana.

Cijeneći navode optužbe, odbranu optužene, provedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, sud nalazi da je optužena G. A. izvršila krivično djelo ubistvo iz čl. 143 KZ-a i krivično djelo nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz čl.403 st. 1 KZ-a, na način, u vrijeme i na mjestu kako je to precizirano izrekom presude.

Naime, sud je tokom postupka nesumnjivo utvrdio da je optužena G. A., dana 09.08.2008.godine, oko 23,00 časa u U., u ul ..., u dvorišnom dijelu porodične kuće G., kod kapije, iz revolvera "C.", model "D. s.", kalibra 32 mm, fabričkog broja ..., lišila života svoga svekra-oštećenog G. Lj., na način što je iz pomenutog revolvera ispalila jedan metak u glavu oštećenog nanoseći mu povrede od kojih je, usled razorenja za život važnih moždanih centara, nastupila smrt oštećenog, a koje činjenice proizilaze iz zapisnika o uviđaju Kri.br.676/08 od 11.08.2008.godine, u kojem je konstatovano da je uviđaj obavljen 09.08.2008.godine ispred porodične kuće G., koja se nalazi u ul ... u U., gdje je u dvorišnom dijelu, nakon ulazne metalne kapije, zatečen leš G. Lj.,

koji je bio u ležećem položaju i u samom podnožju desnog stepeništa koji vodi ka provoju terasi, dok je u kući G. M., u hodniku na jednoj komodi, zatečen revolver marke "C.", model "D. s.", kalibra 32 mm, fabrički broj ..., u čijem dobošu se nalazila jedna čaura i jedan metak, a koje činjenice su vjerno prikazane u fotoelaboratu Uprave policije PJ Bar od 09.08.2008. godine i skici lica mjesta, i potvrđene službenim zabilješkama Uprave policije PJ Bar Ku.br.147/08 od 10.08. i 11.08.2008. godine, u kojima je konstatovano da je dana 09.08.2008. godine, oko 23,00 časa, o predmetnom događaju, dežurnu službu Ispostave Ulcinj, telefonskim putem obavijestila G. A., te da je, nakon izlaska službenika policije na lice mjesta, u dovrštu porodične kuće G. M., pored kapije, zatečeno beživotno tijelo G. Lj. u ležećem položaju, dok je na terasi kuće, pored ulaznih vrata, zatečena optužena G. A. koja je službenicima policije pokazala revolver koji se nalazio na stalaži u hodniku, a što ne spori ni optužena G. A., koja je u odbrani navela da je, kada je čula zvuk motora i shvatila da se njen svekar vraća kući, otvorila jednu fioku komode i iz iste uzela pištolj i izašla iz kuće, ali da ne zna kako se spustila do kapije, ali zna da je došla na to mjesto, pucala iz pištolja a onda se vratila gore, pa kada je shvatila da njen svekar ne dolazi, pištolj je spustila na jednu komodu u hodniku i tada osjetila miris baruta, nakon čega je ušla u dnevnu sobu i zvala policiju.

Smrt oštećenog G. Lj. je bila nasilna i nastupila je usled razorenja za život važnih moždanih centara, duž kanala strijelne rane, a rana u sredini unutrašnjeg dijela desne ušne školjke je ulazna rana prostreline, nanesena projektilom ispaljenim iz ručnog vatrenog oružja, koja se kanalom nastavlja kroz poglavini, kost, moždano tkivo i završava izlaznom ranom u lijevom sljepoočnom tjemenom predjelu, pri čemu je smjer kanala rane od naprijed unazad, s desna u lijevo, odozdo nagore, što znači da su usta predmetnog vatrenog oružja bila udesno, ispred i ispod ulazne rane, tako da se osoba koja povrede nanosi nalazila sa desne strane u odnosu na pokojnog G., a koja povreda je nanešna iz blizine, što podrazumijeva rastojanje manje od 80 cm (za vatreno oružje kratke cijevi) tzv. "relativna blizina", imajući u vidu da je u okolini strijelne rane, dobijen pozitivan rezultat na barutne čestice, kako je to utvrđeno iz obdupcionog zapisnika S.br.153/08 od 11.08.2008. godine i izjašnjenje vještaka medicinske struke prof.dr. D. Č. datog na glavnim pretresima, a što je u saglasnosti sa nalazom i mišljenjem vještaka balističke struke B. B. br.2011/08, iz kojeg proizilazi da je u dobošu revolvera marke "C.", model "D. s.", calibra 32 C., fabrički br. ..., zatečena jedna čaura i jedan metak, kalibra 7,65 mm, koja čaura je ispaljena iz predmetnog pištolja koji je ispravan, i iz kojeg je pucano, nakon čega cijev nije čišćena ni podmazivana, a vještan je u svom izjašnjenju na glavnom pretresu, imajući u vidu obdupcioni zapisnik i izjašnjenje vještaka medicinske struke, potvrđio da je u momentu zadobijanja povrede, otvor usta cijevi bio sa desne strane oštećenog, na rastojanju koje je odredio vještan medicinske struke.

Ostale povrede koje su konstatovane u obdupcionom zapisniku, u vidu krvnih podliva i oguljotina, i to na vrhu desnog tjemena, na zadnjoj strani lijeve nadlaktice, na lijevom lopatičnom predjelu i zadnjoj strani lijevog ramena i nadlopatičnog predjela, nastale su djelovanjem tupine mehaničkog oruđa i to zaživotno, s tim što su povrede u vidu otoka na zadnjoj strani lijeve nadlaktice, lijeve lopatice, lijevog ramena i nadlopatičnog predjela nastale mehanizmom pada na tvrdu podlogu, najverovatnije na ivicu prve stepenice, a povrede u vidu krvnih podliva padom na kamene ploče, na koji način su mogle nastati i ostale povrede, a koje činjenice su utvrđene iz naprijed pomenutog obdupcionog zapisnika i pojašnjenja vještaka medicinske struke na glavnom pretresu, pa je za sud sasvim izvjesno da su ove povrede nastale nakon ispaljenja metka u glavu oštećenog G. Lj., kao posljedica pada, jer je oštećeni, nakon zadobijanja naprijed opisane strijelne povrede, mogao napraviti par koraka, ali je vrlo brzo pao direktno na led, i to na lijevi leđni dio, gdje su i ustanovljene neke od povrede, kako je to objasnio vještan medicinske struke.

Optužena nije bila u dobrim odnosima sa svojim svekrom, pok. G. Lj., a što proizilazi iz odbrane optužene koja je izjavila da ubrzo nakon udaje osjetila netrpeljivost od strane roditelja njenog muža, naročito od svekra, a što se potvrđuje iskazom svjedoka M. V., oca optužene, koji je naveo da je posle 2-3 godine braka primjetio da njegova kćerka pati i da nije zadovoljna, pa mu se požalila, kada je on rekao da je sama birala svoga muža, pa sama treba i da rješava probleme ako ih ima; iskazom svjedoka M. V., brata optužene, koji je

izjavio da mu je optužena pričala sve što joj se dešavalo, a što je uticalo na nju tako što je polako počela psihički da popušta, te iskazima svjedoka R. Š. koja je navela da je vrlo rano primijetila da njena snaha A. nema baš dobar odnos sa njenim i M. roditeljima, i svjedoka Š. M. koja je izjavila da je primjećivala da postoji netrpeljivost između njene ujne prema djedi, ali kada je baba (svekrva optužene) bila bolesna, A. je bila najviše pored nje.

Loši odnosi između optužene i pok. G. Lj. kulminirali su nakon smrti njene svekrve, kada je pok. Lj. počeo da angažuje žene za pomoć u kući, pa je optužena po stepeništu i ispred kuće, nalazila smeće, iščupano cvijeće i sl., a što pored odbrane optužene, proizilazi i iz iskaza svjedoka B. P. V., prve komšinice, koja je izjavila da je dva mjeseca prije predmetnog događaja došlo do pogoršanja odnosa između optužene i pok. Lj., a sama je bila svjedok kada je optužena odnijela ručak svom svekru, koji je on odbio govoreći joj "makni mi to, neću od tebe ništa", vadio je cvijeće koje bi zasadila i nikad joj se nije htio javio kada je bila u društvu sa optuženom, što u jednom dijelu potvrđuje i svjedok Đ. B., koja je izjavila da je optužena, prije nego što je pok. Lj. angažovao jednu ženu iz Albanije da mu pomaže u kući, sama pomagala oštećenom oko kućnih poslova, ali da je oštećeni ručak koji bi mu skuvala stalno vraćao, što je optuženu vrijeđalo.

Kritičnog dana, nakon što je optužena oprala terasu i zalila cvijeće, na istu su se pojavile dvije žene, od kojih je starija žena-M., boravila u kući njenog pokojnog svekra, kada je nastala galama, a djeca su prosula coca colu po stepenicama, pa kada je rekla M. da se stepenice operu, mlađa žena je na nju bacila krilo od kapije koje je udarilo po desnoj podlaktici, a zatim počela da je psuje i uhvatila je u predjelu podlaktice lijeve ruke prijeteći joj, a navodi odrane optužene u ovom dijelu potvrđuju se medicinskom dokumentacijom na ime G. A. od 10.08.2008.godine, u kojoj je konstatovano da na podlaktici desne ruke postoje dvije ogrebotine, a na lijevoj podlaktici jedna ogljotina, koje povrede se u vrijeme nanošenja, pojedinačno i zbirno, kvalifikuju kao laka tjelesna povreda, a nastala su djelovanjem tupine mehaničkog oruđa, kako je to utvrđeno iz nalaza i mišljenja sudskog vještaka medicinske struke prof. dr. D. Č. Ki.br.170/08 od 01.11.2008.godine.

Shodno kazivanju optužene, ista je ušla u kuću i o svemu što se dešavalo obavijestila svoga brata, a zatim pozvala dežurnu službu policije, nakon čega su došla dva policajca i turistička inspekcija, a što se potvrđuje iskazom svjedoka M. V. koji je izjavio da ga je optužena pozvala kritičnog dana, govoreći mu da su u kući njenog svekra neke žene koje viču i nazivaju je svakojakim imenima, i da joj je dao broj dežurne službe policije, iskazom svjedoka B. P. V. koja je izjavila da se sa optuženom čula oko 19,00 časova i da joj je ova rekla da više ne može da izdrži i da je zvala policiju, objašnjavajući joj da je bila odgurnuta od neke od žena koje su bile kod njenog svekra Lj.; iskazom svjedoka Š. M. koja je izjavila da joj je, kritičnog dana, stigla SMS poruka od optužene koja je glasila "ili ona ili ja iz kuće", a predpostavlja da se to odnosila na ženu koja je bila angažovana u kući pok. Lj., što posredno potvrđuju svjedoci Š. R. i Đ. B., kojima je Š. M. pokazala naprijed citiranu poruku, a što proizilazi i iz nalaza i mišljenja vještaka za telekomunikacije od 22.02.2010. godine, koji je utvrdio da u memoriji mobilnog telefona vlasništvo Š. M., postoji sačuvana poruka "poruči mami ili ova iz kuće ili ja", koja je poslata sa broja ... koji je koristila optužena G. A., dana 09.08.2008.godine oko 19,00 časova, kada se i desio događaj sa one dvije žene, te službenim zabilješkama Uprave policije-Ispostava Ulcinj u kojima je konstatovano da je optužena, oko 19,00 časova, obavijestila dežurnu službu da dvije žene koje se nalaze na terasi kuće njenog svekra glasno razgovaraju na albanskem i italijanskom jeziku i neaspitano se ponašaju, nakon čega su službenici policije, na licu mjesta, zatekli optuženu koja im je objasnila da ove žene galame i prave buku, a radilo se o B. E. i D. M., koje su upozorene na ponašanje.

Nakon odlaska službenika policije i turističke inspekcije, "one žene" su nastavile da je psuju i vrijeđaju, govoreći joj da su one albanke, a da je ona-optužena "albanska kurva", sve u prisustvu njenog pok. svekar koji se na sve to samo smijao, kako navodi optužena, a potvrđuje svjedok M. V. koji je izjavio da ga je optužena pozvala i nakon odlaska policije i rekla mu da je policija dolazila, ali da se stanje nije popravilo, i da su je žene, koje su se nalazile u kući njenog svekra, nazivale "albanskom kurvom".

Objašnjavajući kako je došlo do izvršenja predmetnog krivičnog djela, optužena je objasnila da je negdje oko 23,00 časa, čula zvuk motora i shvatila da se njen svekar vraća kući, a vidjela je kako na terasi stoe one dvije žene koje su je i dalje psovale, pa iz jedne fioke uzela pištolj, izašla iz kuće, da ne zna kako se spustila dolje do kapije, ali je uglavnom došla, i dok joj je odzvanjao u glavi smijeh njenog svekra, pucala je, a zatim se vratila u kuću, te da ne zna šta se dešavalo dolje kod kapije i ne sjeća se da je ubila svog svekra i da je pucala.

Imajući u vidu činjenice koje se tiču odnosa optužene i pok. G. Lj. koje su naprijed prezentirane, događaj koji je prethodio lišenju života oštećenog, te odbranu optužene u dijelu kada opisuje sami čin izvršenja ovog krivičnog djela, sud je u tom pravcu izvršio dva vještačenja i to od strane Komisije vještaka Kliničkog centra Podgorica - Klinika za psihijatriju i Komisije vještaka psihijatrijske klinike iz Beograda, koji su na identičan način predstavili optuženu kao osobu iznad prosječnih intelektualnih sposobnosti, sa poremećajem ličnosti koja pokazuje simptome neurotski dublje struktuirane ličnosti, sa dominantnim simptomima anksioznosti, opsessivnosti i histeroidnih crta ličnosti-histerionični poremećaj. Kod iste nije konstatovane privremene duševne bolesti, tako da je optužena duševno zdrava osoba, pa imajući u vidu ličnost optužene, period koji je prethodio kritičnom događaju, stanje jednostavne alkoholne opijenosti lakog stepena (1,13 promila alkohola u krvi), što je utvrđeno iz nalaza i mišljenja sudskog vještaka medicinske struke Ki.br.170/08 od 01.11.2008. godine, to je kod optužene, u vrijeme izvršenja krivičnog djela, postojao afekat radražljivosti i bijesa srednjeg inteziteta, odnosno isti nije dostigao stepen patološkog afekta, pa je u vrijeme izvršenja krivičnog djela, njena sposobnost da shvati značaj djela i upravlja svojim postupcima, bila smanjena do stepena bitnog, ali ne i bitno, što je bila i jedina razlika između pomenutih nalaza, u pogledu koje činjenice su se vještaci usaglasili.

U svakom slučaju, i bitno smanjeno uračunljivo lice je uračunljivo i kod njega postoji krivica za djelo koje je učinilo u stanju bitno smanjene uračunljivosti, i ta činjenica predstavlja samo mogućnost da se učinilac može blaže kazniti, kako je to propisano odredbom čl.14 KZ-a.

Dakle, optužena je u noći 09.08.2008.godine, oko 23,00 časa, u ul ... u U., u dvorišnom dijelu porodične kuće G., u blizini kapije, iz revolvera marke "C.", kalibra 32 mm, fabričkog broj ..., ispalila jedan metak u glavu oštećenog G. Lj., nanoseći mu povrede od kojih je usled razorenja za život važnih moždanih centara, nastupila smrt oštećenog.

Postupajući na naprijed opisan način, optužena je bila svjesna da ispaljivanjem jednog metka u glavu oštećenog G. Lj., iz relativne blizine (manja od 80 cm), istoga može lišiti života, pa je to i htjela, postupajući u konkretnom slučaju sa direktnim umišljajem, čime su se u radnjama optužene stekli svi bitni elementi bića krivičnog djela ubistvo iz čl.143 KZ-a, za koje djelo je sud oglasio krivom i krivično odgovornom.

Sud nije prihvatio kvalifikaciju iz optužnice, kojom se optuženoj G. A. stavila na teret izvršenje krivičnog djela teško ubistvo iz čl.144 st.1 tač.1 KZ-a, na podmukao način.

Naime, ubistvo na podmukao način praćeno je nekim drugim, posebnim okolnostima, koje to ubistvo čine težim, a u konkretnom slučaju to je način izvršenja-na podmukao način, pri čemu se podmuklost shvata u objektivno-subjektivnom značenju.

Objektivna strana je prikriveno i potajno vršenje ubistva, u vrijeme i pod okolnostima kad žrtva ne očekuje da će biti lišena života, a subjektivna strana u tome što je izvršilac djela svjesno i voljno stvorio pogodnu situaciju da izvrši ubistvo, a da žrtva ne očekuje da će biti lišena života, odnosno u planskom odabiranju načina, mesta i sredstava za izvršenje ubistva ili kakvog iznenadnog stanja u kome se ne očekuje napad na život, u kome je žrtva bespomoćna za odbranu i spašavanje svog života, ili u kome se koriste njeni lakomislenost i povjerenje.

Iz odbrane optužene proizilazi da je kritičnog dana, na terasi njene porodične kuće, došlo do svađe između nje i dvije žene (D. M. i B. E.), koju svađu su pomenute žene i prouzrokovale, pri čemu je B. E. i fizički napala optuženu i nanijela joj povrede, a što proizilazi iz službene zabilješke Uprave policije-Ispostava Ulcinj, u kojoj je konstatovano da je optužena, kritičnog dana, obavijestila dežurnu službu o ponašanju naprijed navedenih lica, nakon čega su službenici policije izašli na lice mjesta i upozorili ove dvije žene na njihovo ponašanje, a potvrđeno je medicinskom dokumentacijom i nalazom i mišljenjem vještaka medicinske struke dr.D. Č., iz kojeg je utvrđena da je optužena zadobila dvije ogrebotine u predjelu desne podlaktice i oguljotinu u predjelu lijeve podlaktice, koje povrede su nastale djelovanjem tupine mehaničkog oruđa.

Nadalje, iz odbrane optužene, koja ničim nije dovedena u sumnju, naprotiv potvrđena je provedenim dokazima, proizilazi da je ona od pokojnog G. Lj. zatražila da je zaštititi od naprijed pomenutih osoba, što isti nije učinio, naprotiv nasmijao se na uvrede koje su joj ove žene uputile, nakon čega je čula kako se kapija zalupila i zaključila da je njen pokojni svekar vjerovatno otisao da zatvori radnju. Poslije određenog vremena čula je zvuk motora, i shvatila da se njen pokojni svekar vraća kući, dok su na terasi stajale one dvije žene i psovale je, pa je otvorila jednu fijoku od komode iz koje je uzela pištolj i izašla vani, ne znajući ni sama kako se spustila do kapije, jer joj je u glavi odzvanjao smijeh njenog svekra, a kada se spustila dolje pucala je iz pištolja, a zatim se vratila gore, pa kada je vidjela da njen svekar ne dolazi i da one žene viču, shvatila je da treba da pozove policiju, nakon čega je pištolj vratila u komodu i iz dnevne sobe pozvala policiju, što je konstatovano i u službenoj zabilješci Uprave policije-Ispostava Ulcinj, iz čije sadržine proizilazi da je upravo optužena, kritičnog dana oko 23,00 časa, putem telefona, obavijestila dežurnu službu o predmetnom događaju.

Dakle, imajući u vidu loše odnose izmedju optužene i pokojnog G. Lj., kako je to naprijed objašnjeno, dogadjaj koji se desio kritičnog dana (svađa sa M. i E.), činjenicu da je sposobnost optužene u vrijeme izvršenja krivičnog djela da shvati značaj djela i mogućnost da upravlja svojim postupcima bila smanjena do stepena bitnog, ali ne i bitno, kako je to utvrđeno iz usaglašenih nalaza i mišljenja obije komisije vještaka, optužena je u datom trenutku, kada je čula zvuk motora svog pokojnog svekra, donijela odluku da oštećenog liši života, na način što je iz komode uzela revolver i uputila se prema ulaznoj kapiji, koja se nalazi u dvorišnom prostoru koji je bio neosvijetljen, gdje je iz pomenutog revolvera ispalila jedan projektil u oštećenog i lišila ga života, pa iz naprijed navedenog jasno proizilazi da optužena nije smisljeno i lukavodabrala takav način da oštećenog liši života, kada je oštećeni bio bespomoćan, nemoćan da reaguje na napad, niti iz njene odbrane proizilazi da je optužena, prethodno bila u zasjedi, i sakrivena u mraku čekala nailazak oštećenog da bi ga lišila života, obzirom da u tom pravcu ni jednim dokazom nisu potvrđjeni navodi optužbe.

Naime, optužena, kako to u odbrani navodi, boluje od tzv. "kokošijeg sljepila" i po mraku nije smjela da izlazi, ukoliko ne bi obukla bijele patike, jer je jedino njih vidjela, u kojem dijelu je odbrana optužene potvrđena nalazom i mišljenjem vještaka oftamologa dr M. B., iz kojeg proizilazi da su promjene koje su konstatovane na vidnom polju optužene karakteristične za "kokošije slepilo", a to su obostrano, koncentrično suženje vidnog polja, što znači da ovo lice ima samo centralni vid, odnosno da ta osoba vidi kao da gleda kroz cijev, pa se navodi odbrane optužene koji se odnose na način kako se ova bolest kod nje manifestovala, uklapa u dijagnozu koja je postavljena, a radi se o genetskoj-naslednoj bolesti koja se manifestuje između 20 i 30 godina života i progresira, pa imajući u vidu da je tokom pregleda optužene konstatovano znatno suženje vidnog polja, to je morao proći duži vremenski period da bi se ova bolest manifestovala (optužena je rođena 1961.godine, pa ako se bolest manifestuje između 20 i 30 godine, to bi se odnosilo na period 1981-1991 god., što jeste duži vremenski period), a kolika je dužina tog vremenskog perioda, vještak nije mogao da se izjasni, jer je to individualna kategorija.

Imajući u vidu naprijed navedeno, posebno da se podmuklost shvata u objektivno subjektivnom značenju, te činjenicu da u konkretnom slučaju optužena nije svjesno i voljno stvorila pogodnu situaciju da izvrši ubistvo kada to žrtva ne očekuje, odnosno da je planski odabrala način, mjesto i sredstvo izvršenja u kome je žrtva bespomoćna za odbranu, a što bi proizilazilo iz odbrane optužene koja u tom dijelu ničim nije osporena, to sud smatra da se u konkretnom slučaju ne radi o krivičnom djelu teško ubistvo iz čl.144 st.1 KZ-a (na podmukao način), jer da je optužena izvršila krivično djelo koje joj se optužnicom stavlja na teret, ne bi kao vrijeme izvršenja izabrala noć, a kao mjesto neosvjetljeni dio dvorišnog prostora koje je u mraku, obzirom da boluje od "kokošijeg sljepila", kako je to utvrđeno iz nalaza i mišljenja vještaka oftamologa.

Sud je cijenio i iskaze svjedoka Š. R., Đ. B. i Š. M., u dijelu gdje svjedok Đ. B. navodi da je u februaru 2008.godine, njen pokojni djed prodao svoju zlatarsku radnju, a kada je njena ujna-optužena, saznala za to, poslala joj je poruku „da se pozdravi sa svojim djedom i da ga vidi poslednji put, jer će ga ona ubiti, da ima dva spremljena metka u cijevi i da ako jedan promaši, drugi neće, ali da je šteta i žalosno i jedan metak potrošiti na njenog djeda“, što su potvrdili i svjedoci Š. R. i Š. M., kojima je svjedokinja Đ. pokazala ovu poruku. Kako je ova poruka poslata šest mjeseci prije predmenog događaja, očigledno je da su ove riječi, od strane optužene, izgovorene u bijesu i ljutnji što je pokojni Lj. prodao zlatarsku radnju, bez volje i stvarne namjere da se tako nešto i uradi, u što nijesu povjerivali ni naprijed navedeni svjedoci, Đ. B. koja je izjavila da nije povjerivala da bi njena ujna to zaista i uradila, te svjedok Š. M. koja je navela da je pomenute riječi njena ujna-optužena izgovorila u bijesu i da će je to proći, jer se u takvim trenucima dešava da svako kaže "ubit ću ovoga, ubit ću onoga", a da ne misli tako, te da optužena, kada je izgovorila ove riječi, to stvarno i nije mislila, posebno imajući u vidu okolnosti pod kojima se desio predmetni događaj, kako je to sud u toku postupka nesumnjivo utvrdio i o čemu je već dao svoje obrazloženje. Osim toga da je tako nešto optužena planirala, zasigurno to nebi rekla najbližim rođacima oštećenog.

Svjedok D. M., koja je radila kao kućna pomoćnica kod pok. G. Lj., u jednom dijelu je potvrdila odbranu optužene navodeći da je kritičnog dana došlo do prepirke između optužene i njene sestrične B. E., a sa razloga što su E. djeca prosula Coca colu po stepenište, a jedan dio prepirke je i sama vidjela, kada je E. rekla optuženoj "šta tražiš tu". Dalje je navela da je nakon toga optužena uvrijedila E., koja je pokušala da očisti stepenište, nakon čega je optužena E. ošamarila, zatim gurnula nogom i bacila na nju neku posudu, u kojem dijelu iskaz ovog svjedoka sud nije prihvatio jer je opovrgnut kako odbranom optužene, tako i provedenim dokazima i to iskazom svjedoka M. V., službenim zabilješkama Ku.br.147/08 od 09.08.2008.godine, medicinskom dokumentacijom na ime optužene, te nalazom i mišljenjem vještaka medicinske struke, iz kojih nesumnjivo proizilazi da su službenici policije došli na poziv optužene, da je optužena u ovom događaju zadobila povrede, pa je evidentno da je E. fizički napala optuženu, a ne suprotno, kako to tvrdi svjedok D. M., a razloge za ovakvo svjedočenje sud nalazi u činjenici da je E. sestrična D. M., koja je na ovaj način htjela da zaštititi i nju i sebe, jer su D. M. i B. E. strane državljanke i nijesu imale dozvolu za boravak na teritoriji Crne Gore.

Navode odbrane da je optužena izvršila krivično djelo ubistvo na mah iz čl.145 KZ-a sud nije prihvatio. Naime, da bi postojalo ovo krivično djelo nedvosmisleno mora biti utvrđeno da je učinilac u momentu izvršenja djela bio u stanju jake radraženosti, da je u takvo stanje doveden bez svoje krivice, napadom, zlostavljanjem ili teškim vrijeđanjem ubijenog i da je ubistvo izvršeno na mah, odnosno da je uslijedilo odmah ili u kraćem vremenskom intervalu, posle izvršenog napada, zlostavljanja i teškog vrijeđanja. U konkretnom slučaju nije ispunjen ni jedan od naprijed navedenih uslova, jer se optužena, u vrijeme izvršenja krivičnog djela, nalazila u stanju afekta razdražljivosti i bijesa srednjeg inteziteta, kako je to nesumnjivo utvrđeno, kako iz nalaza i mišljenja Komisije vještaka iz Podgorice, tako i nalaza i mišljenja vještaka Komisije iz Beograda. Nadalje, optužena je u stanju razdraženosti srednjeg inteziteta dovedena ponašanjem D. M. i B. E., koje su se nalazile u kući oštećenog, kada je i došlo do verbalnog i fizičkog sukoba između optužene i E., kojom prilikom je optužena zadobila povreda i o događaju obavijestila policiju, a najviše je pogodilo to što je njen pokojni

svekar nije zaštitio, već se na sve to smijao, što se svakako ne može smatrati napadom, zlostavljanjem ili teškim vrijeđanjem, niti se to može dovesti u vezu sa radnjama pok. G. Lj. kritičnom prilikom. Između ovog događaja, koji je optuženu doveo u stanje jake radraženosti srednjeg inteziteta, i ubistvo oštećenog, prošao je duži vremenski period, gotovo šest sati (sukob sa E. je bio oko 19,00 časova, a ubistvo se desilo oko 23,00 časa), pa je evidentno, sve i pod pretpostavkom da su ispunjena ostala dva uslova, da lišenje oštećenog nije uslijedilo odmah ili u kraćem vremenskom intervalu nakon izvršenog napada, zlostavljanja ili teškog vrijeđanja, posebno što je afekt intezivno i kratkotrajno osjećanje, pa se afekat visokog inteziteta prazni istog trenutka i to na najbrži mogući način, i nema preduzimanja racionalnih radnji, već se samo preduzimaju impulsivne i neodložne radnje, kako je to utvrđeno iz pomenutih nalaza i mišljenja obije komisije.

Po mišljenju suda, neosnovan je navod odbrane da je u postupku bilo potrebno izvršiti novo psihijatrijsko vještačenje, a sa razloga što su u toku postupka izvršena dva vještačenja, vještačila su dva tima eksperata koje su u medicinskom dijelu došli do istovjetnih rezultata, a razlika je postojala samo u zaključku šta ta medicinska podloga predstavlja u pogledu mogućnosti optužene da shvati značaj svog djela i da upravlja svojim postupcima, a koja razlika je otklonjena na glavnom pretresu, gdje su se predstavnici timova vještaka usaglasili u pogledu ove činjenice, odnosno da je u vrijeme izvršenja krivičnog djela, mogućnost optužene G. A. da shvati značaj svog djela i da upravlja svojim postupcima, bila smanjena do stepena bitnog, ali ne i bitno. Ovako usaglašene nalaze sud je u potpunosti prihvatio, nalazeći da su oba tima vještaka jasno, ubjedljivo i detaljno objasnili sve okolnosti vezano za ličnost optužene i došli do stručnog, i za sud logičnog zaključka, posebno što psihijatrija ne posjeduje egzaktna mjerila koja bi psihičko stanje izvršioca krivičnog djela apsolutno precizno svrstala u određenu kategoriju uračunljivost, već da je to stvar forenzičke procjene vještaka, pa je u praksi prisutno da se vještaci nekada u toj procjeni razlikuju i da su te razlike po pravilu minimalne, a koje razlike su i otklonjene na glavnom pretresu, kako to proizilazi iz nalaza i mišljenja izjašnjenja predstavnika komisije vještaka.

Predstavnik oštećene porodice Š. R. je u toku postupka predložila da se izvrši vještačenje poruka sa mobilnih telefona optužene ... i svjedoka Š. M. ..., te da se pribavi listing komunikacija između ova dva broja za januar i februar 2008.godine, a koji predlog je sud odbio kao neosnovan jer su pomenute poruke već bile predmet nalaza i mišljenja vještaka elektronike i telekomunikacije V. Ž., koji je u svom nalazu konstatovao da je u memoriji mobilnog telefona, koji je dostavila Š. M., pronađena samo jedna poruka sadržine "poruči mami ili ova iz kuće ili ja", dok iz dopisa mobilnog operatera "P." br. ... od 13.11.2009. godine proizilazi da nijesu u mogućnosti da dostave listing komunikacije za naprijed pomenute telefonske brojeve za period 01.01.2008.-09.08.2008.godine, jer zbog proteka vremena iste ne posjeduju. Drugi predlog predstavnika oštećene porodice da se u dopuni dokaznog postupka pribavi dnevnik optužene, jer joj je pokojni brat - suprug optužene, rekao da sve stoji u tom dnevniku, a koji nije imala prilike da pregleda, jer se on nalazi u kući njenog pokojnog brata, da bi u završnoj riječi navela da je njen pokojni brat iz pročitanog dnevnika shvatio da je optužena planirala da ubije njegovog oca, nakon što je ugovorio prodaju svog poslovanog prostora, te da je evidentno da je to radila iz pohlepe-koristoljublja, koji predlog sud takođe nije prihvatio jer je optuženoj stavljeno na teret ubistvo na podmukao način, a ne ubistvo iz koristoljublja, a za koje takođe nema utemeljenja u provedenim dokazima, jer iz izjave ovog svjedoka, te svjedoka Š. M. i Đ. B., proizilazi da je kupoprodaja pomenutog poslovnog prostora već bila ugovorena u februaru 2008. godine, te da je pokojni M. nije mogao sprječiti iako je pokušao da kupcu vrati kaparu koju je dao, pa se postavlja pitanje kakvu bi to imovinsku korist imala optužena lišenjem života oštećenog šest mjeseci nakon prodaje. Osim toga, po kazivanju svjedoka Š. R., njoj nije poznata sadržina pomenutog dnevnika, niti se nalazi u njegovom posjedu, tako da bi po mišljenu suda, pored navedenog, provođenje ovog dokaza vodilo odgovlačenju krivičnog postupka i u bitnom ne bi moglo da promijeni utvrđeno činjenično stanje.

Optužena je priznala izvršenje krivičnog djela nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz čl.403 st.1 KZ-a, navodeći da je prije dvadesetak godina, od svog oca, dobila na poklon revolver marke "C.", model

"D. s.", kalibra 32mm, fabrički ..., da se ovaj revolver, čitavo vrijeme, nalazio u porodičnoj kući u kojoj je živjela, a odbrana optužene potvrđena je zapisnikom o uviđaju Kri.br.676/08, u kojem je konstatovano, da je dana 09.08.2008. godine, pomenuti revolver pronađen u porodičnoj kući G., koja se nalazi u ul ... u U., i to na jednoj komodi, a što je prikazano i u fotoelaboratu koji je tom prilikom sačinjen, te kontatovano u službenoj zabilješci Uprave policije-Ispostave Ulcinj Ku.br.147/08, iz koje proizilazi da je optužena, službenicima policije, pokazala revolver koji se nalazio na stalaži u hodniku pomenute kuće, a da je predmetni revolver bio ispravan, utvrđeno je iz nalaza i mišljenja vještaka balističke struke br.2011/08.

Optužena je navela da za predmetni revolver "nije imala nikakve papire", što znači da joj je bilo poznato da za revolver treba da "ima papire" (oružani list), da bi mogla da nabavi i drži revolver u kući, pa je u konkretnom slučaju isti držala neovlašćeno, suprotno odredbi čl. 15 Zakona o oružju, kojom odredbom je propisano kako se vatreno oružje može nabaviti, kome se predaje zahtjev i ko izdaje takvo odobrenje.

Postupajući na naprijed opisan način optužena je znala i bila svjesna da neovlašćeno, bez odobrenja nadležnog organa, u svojoj kući drži predmetni revolver, ali je to i htjela, postupajući u konkretnom slučaju sa direktnim umisljajem, čime su se u radnjama optužene stekli svi bitni elementi bića krivičnog djela nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz čl.403 st.1 KZ-a, za koje djelo je sud oglasio krivom i krivično odgovornom.

Kako iz odbrane optužene proizilazi da je predmetni revolver dobila na poklon prije dvadeset godina, to je sud u izreci presude precizirao vrijeme izvršenja ovog krivičnog djela, shodno kazivanju optužene, odnosno da je isto izvršeno u periodu od 1988. do 09.08.2008. godine.

Odlučujući o visini kazne koju će izreći optuženoj, sud je cijenio sve okolnosti koji utiču da ista bude manja ili veća, pa je kao otežavajuću okolnost na strani optužene cijenio to što je optužena lišila života svoga svekra, a od olakšavajućih okolnosti stepen krivice optužene, koji se ogleda u tome da je optužena, u vrijeme izvršenja krivičnog djela, bila u stanju smanjene uračunljivosti do stepena bitnog, mada ne i bitno, raniji život optužene, koji se ogleda u tome da je neosuđivana, njene lične prilike koje se ogledaju u tome da je udovica i majka jednog djeteta, njeno loše zdravstveno stanje, koje proizilazi iz nalaza i mišljenja sudskog vještaka neuropshijatra prof.dr M. S. i medicinske dokumentacije na ime optužene, u kome je konstatovano da optužena ima akutne simptome sindroma moždanog stabla, povišen krvni pritisak, oboljenje štitne žljezde i srčanu anginu, pa joj je primjenom odredbe čl.48 st.1 KZ-a prethodno utvrđio za krivično djelo ubistvo iz čl.143 KZ-a, kaznu zatvora u trajanju od 10 godina, za krivično djelo nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz čl.403 st.1 KZ-a, kaznu zatvora u trajanju od 2 mjeseca, ispod granice propisane zakonom za ovo krivično djelo, jer naprijed navedene olakšavajuće okolnosti u ovom slučaju, sud smatra naročito olakšavajućim, nakon čega je primjenom odredbe čl.48 st.2 KZ-a, optuženoj izrekao jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 10 godina i 1 mjesec, jer smatra da izrečena kazna u svemu srazmjerna težini izvršenih krivičnih djela i stepenu krivice optužene, i predstavlja onu mjeru koja je neophodno potrebna za postizanje svrhe kažanjavanja iz čl. 32 KZ-a, a u okviru opšte svrhe izricanja krivičnih sankcija iz čl. 4 st. 2 KZ-a, odnosno da će se sa istom uticati na optuženu, ali i na druge, da ubuduće ne čine krivična djela.

Shodno odredbi čl.51 KZ-a, u izrečenu kaznu zatvora optuženoj će se uračunati i vrijeme provedeno u pritvoru od 10.08.2008.godine, pa nadalje.

Sud je optuženoj izrekao mjeru bezbjednosti oduzimanje predmeta, kojom je od iste oduzet revolver marke "C.", model "D. s.", kalibra 32mm, fabrički broj ..., shodno odredbi čl.75 KZ-a, kako bi se u okviru opšte svrhe krivičnih sankcija, pomenutom mjerom, otklonila stanja i uslovi koji mogu biti od uticaja da optužena ubuduće vrši krivična djela, odnosno da pomenuti revolver i dalje drži neovlašćeno, a shodno odredbi čl.66 KZ-a.

Odluka o troškovima donijeta je shodno odredbi čl.226 i 229 Zakonika o krivičnom postupku (ZKP-a), a isti se odnose na nagradu vještaku dr. Č. D. u iznosu od 242,00 €, nagradu vještaku elektronike i telekomunikacija V. Ž. u iznosu od 88,00 €, nagradu predstavniku Komisije vještaka iz Beograda dr K. R. u iznosu od 1.475,00 €, vještaku dr B. K. u iznosu od 340,00€ i dr D. S. u iznosu od 290,00 €, nagradu vještaku balističke struke B. B. u iznosu od 132,00 €, nagradu vještacima Komisije za vještačenje iz Podgorice u ukupnom iznosu od 990,00 €, nagradu vještaku trasologu K. D. u iznosu od 44,00 €, nagradu vještaku dr M. S. u iznosu od 110,00 €, nagradu vještaku oftamologu dr M. B. u iznosu od 126,50 €, putne troškove svjedoka D. M. u iznosu od 25,00 €, Š. R. u iznosu od 135,01 € i Š. M. u iznosu od 174,00€, što ukupno iznosi 4.171,51 €, dok je paušal određen imajući u vidu složenost i dužinu trajanja postupka, kao i imovinske prilike optužene, a što je sve dužna uplatiti Budžetu CG, u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Sud je cijenio i ostale provedene dokaze, ali je našao da su bez uticaja na drugaćiju odluku suda.

Na osnovu izloženog, a shodno odrebi čl.374 ZKP-a, odlučeno kao u izreci presude.

VIŠI SUD U PODGORICI

Dana 03.02.2014.godine

PREDSJEDNIK VIJEĆA - SUDIJA

Vesna Moštrokol, s.r.

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba

Apelacionom sudu Crne Gore u roku

od 15 dana od dana prijema pismenog

otpravka iste, a preko ovog suda.

Tačnost otpravka ovjerava namještenik suda

Anka Raković

